

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENEK

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cekovni račun: Ljubljana številka 10.650 in 10.349 za inserate.

Uprava: Kopitarjeva ulica številka 6,

P. Odilo Hajnšek O. F. M.:

Kaj pričakujemo Slovenci od Kongresa

Več pričakujemo in več moramo odnesti od njega, kot vsi drugi narodi, zato, ker se kongres vrši med nami. Predvsem pričakujemo:

1. Da bo Kristus Kralj dobil med nami v javnosti vse pravice, ki mu grede kot Kralju kraljev in Vladarju vladarjev. Vsak javen pojav proti kraljestvu Kristusovemu naj bo javno obsojen in zavržen.

2. Kongres Kristusa Kralja naj nas napravi za cele stodoletne katoličane in naj obračuna z vso površnostjo in z vsem polovičarstvom. Dosti dolgo smo uživali strup liberalizma in kako zelo se nam to pozna. Celo v najbolj katoliške vrste se je zajedal ta strup. Samo nobenega pretiravanja ne! S tem strašilom drži polovičarstvo stražo pred prestolom Kristusa Kralja. Moderna polovičarska vera je postala mala kapljica krščanstva razredčena z 99 odstotki vode. Nobene resnice, nobene zapovedi ne smemo več oznanjati v prvotni obliki, v prvotni čistosti in moči. Vse mora biti bolj zmerno — nekako temperirano. Naši ljudje — pač zastrupljeni — bi radi imeli nekaj temperiran evanĝelij in zmerno, temperirano moralo. Temperirano tretjo božjo zapoved »Posvečaj Gospodov dan« Radi bi neko zmerno, okrnjeno, celo preobrnjeno šesto božjo zapoved. Temperirani zakrament svete pokore — brez kesanja in brez trdnega sklepa poboljšanja! Zmerni zakrament presvetega Rešnjega Telesa — ne vem kako — menda samo polovico Kristusa! Farani bi radi nekega zmernega, temperiranega župnika, zmernega spovednika. Polovičarski katoličani zahtevajo nekega zmernega Boga in naravno tudi kot sklep: zmerne, temperirane vice, zmeren, temperiran pekel in zmernega, temperiranega satana. Samo škoda, da je ta stvar približno tako pametna, kot zmerne, temperirane poštevanka, zmerni, temperirani senkrat enac. S tem sramotnim polovičarstvom je treba enkrat pošteno obračunati. Kongres naj zbudi v nas malo več katoliške zavedenosti!

3. Kraljestvo Kristusovo se maje v temeljih — tudi med nami Slovenci! Zakaj? Zato, ker se majejo temelji človeške družbe — ker se maje celica človeštva: družina. Mnogo slovenskih družin je, ki pravijo, da sedmega zakramenta Kristusovega ni več. Odpravljati zakramente, okrniti sveto število »sedem«, ali ni to ruševina katoliške vere? Samo še »moj otrok«, ali »moja otrok«, se eliki izgovarjati po naših modernih domovih in družinah. Ednina in dvojina, množine ni več! To, kar je bila nekoč sramota, je postala zdaj časte. Zakonske pravice in dolžnosti je treba vršiti po božji volji. Zloraba zakona pobija družine in narod. Do tega prepričanja naj pripelje kongres naše slovenske ljudstvo.

4. Kongres Kristusa Kralja naj nam zbudi zavest, da bomo natančno pazili na to, kdo vzgaja naše mladino, naše otroke. Naš narod in naši starši so katoličani! Šola je namestnica staršev. Katoliški starši morajo imeti logično katoliško namestnico, katoliško šolo, katoliške učitelje. Naša mladina v tem oziru mnogo, mnogo trpi, ko je brezverskim tovarišem in brezverskim profesorjem zlasti po naših srednjih šolah vse dovoljeno. Kongres naj to misel prinese v javnost in pojem v dejanje!

5. Velika raka našega naroda je postalo skrunjenje Gospodovega dneva. Cerkevna in svetna gospodsa si naj v tem oziru podata roke in zastavita vso moč, da bo beseda Gospodova »Posvečaj praznike« dobila zopet veljavo med nami. Zadeva nujno spada na zasedanje banovinskega sveta in na posvetovanje županske zveze. S strahom namreč opazujemo, kako beži blagoslov iz naših polj in od naših hiš zaradi skrunjenja Gospodovega dneva. Z grozo gledamo, kako naš narod beži v uboštvo, ker Bogu krađe, kar je božjega in spreminja dan Gospodov v greh. Sramota nedostojnega obnašanja med službo božjo in madež ostajanja zunaj cerkve med sv. mašo bomo izbrisali, ako bomo poslušali klic našega časa »Nazaj k eveti maši« Nujno nam je treba podrobne, sistematične pouke o eveti maši. Maše mnogi ne poznajo, zato je nima jo za fundamēt in središče svete vere. Kongres naj nam prinese knji go o eveti maši!

6. Kongres Kristusa Kralja naj Slovincem odpre oči, da bodo spoznali, kako strašno uničujoče delo opravlja med nami slovensko brezversko časopisje. Naj dvigne kongres, zlasti slovensko zborovanje — odločen, gromovit protest, da ima brezversko časopisje toliko svobode in da lahko javno bruhna najhujši strup nevere v slovenska srca. Ni prav, da lahko izprijeni brezverci in sovražniki vere brez vsake ovire rušijo temelje narodne ere, ki je in ostane v veri. Tiskanje, izdajanje, naročanje, branje brezverskega tiska je greh zoper prvo božjo zapoved, je greh zoper Boga, zoper vero! Ne ubijaj, ne kradi! Ti dve zapovedi iz Sinaja je sprejel državni zakonik v vrsto svojih postav. Vsakdo pa lahko nekanonov in neovirani ubija Boga in krađe vero v njega. In to organizirano delo opravlja pri nas naše podlo slovensko brezversko časopisje. Kongres naj pritise na omahujoče katoliške vrste! Nasprotniki dobro vedo: če bi katoličani v Sloveniji odpovedali podporo brezverskim časopisom, bi tiskarna za tiskar no morala iti na boben. Slovenski verski odpadniki niso v stanu, vzdržati niti enega časopisa, a katoliško podporo pa jih zdržujejo petnajst! Sramota za katoličane, ki delajo na vseh straneh kompromise in ribarizirajo v kalnem! Gospod, daj, da bomo videli!

Japonski prepir s Sovjetijo

Sovjetska Rusija dela Japoncem težave glede dobave petroleja na Sahalinu

General Kuvik vrhovni poveljnik Zunanje Mongolije

Tokio, 22. julija. TG. Zastopnik japonske vojne mornarice je ponovno sprejel domače in tuje časnikarje ter jim dal nekaj podrobnostnih pojasnil o sporu, ki je nastal na otoku Sahalinu med Japonci in sovjetsko oblastjo.

Japonski mornariški zastopnik je časnikarjem dejal, da so Japonci ogorčeni nad postopanjem sovjetskih oblasti proti japonskim ribičem, ki jim delajo vse mogoče težave. Prav tako so začele sovjetske oblasti vsestransko šikanirati japonske podjetnike, ki izkoriščajo petrolejske vrelce na otoku Sahalinu na podlagi še vedno veljavnih japonsko-sovjetskih pogodb. Japonci se poslužujejo pogodbenih pravic. Le čemu so se sovjetske oblasti kar naenkrat odločile, da Japoncem delajo težave in ikodo ter povzročajo nove napetosti med obema državama. Sovjetska vlada se je začela tako obnašati, je menil govornik, kakor da bi hotela Japoncem preprečiti uživanje pravic, ki jih jim je prej priznala v pogodbi. Zgodilo se je na primer, da so sovjetske oblasti odredile protičloveške ukrepe proti japonskim ribičem in japonskim podjetnikom. Enkrat jim zaprejo vodo, drugič jim onemogočijo dovoz živil.

Japonska bo morala seči po protikubepih. Naj si sovjetska vlada ne dela nobenih utvar glede tega. Japonsko vojno brodogrje ni zaposleno v kitajskih vodah, tamkaj ga je le majhen del. Ostalo brodogrje je v japonskih lukah in je pripravljeno, da gre takoj ščititi pravice japonskih državljanov na otoku Sahalinu. Za

enkrat je japonska vlada vložila v Moskvi samo protest in upa, da bo zalegel.

V diplomatičnih krogih menijo, da je Japonska postala nervozna zaradi tega, ker dobavlja s Sahalina velike količine petroleja, ki ga potrebuje za pogonsko silo. Sahalinski petrolejski zakladi so za japonsko tim važnejši, ker se je bati, da Amerika ne bi sprejela novega nevtralnostnega zakona, ki bi prepovedal izvoz petroleja v primeru kakšne bodoče vojne.

General Kuvik v Mongoliji

Moskva, 22. julija. TG. Uradno potrjujejo, da je bil pomočnik vojnega komisarja armadni general Kuvik postavljen za vrhovnega poveljnika vseh sovjetskih čet v zunanji Mongoliji. S tem imenovanjem je sovjetska vlada hotela naglasiti, da ematra borbe, ki so se zadnje čase razvijale na mandžursko-mongolski meji kot resne.

Moskva, 22. julija. b. Vodstvo sovjetskih obrambnih sil je odredilo izredno zbiranje sovjetskih podmornic na Daljnem vzhodu okrog Vladivostoka.

Tokio, 22. julija. b. Na Japonskem delajo nujne priprave za obrambo od letalskih napadov. Trdijo, da so organizirane cele čete posebnih protiletalskih oddelkov, ki bodo nudile pomoč osebam, ki bodo ranjene pri letalskih napadih. Japonci bodo montirali v vseh večjih mestih protiletalske topove.

Tokio, 22. julija. b. Na današnji seji je Japonska odobrila od britanske veleposlanika Craighiesa in japonskega zunanjega ministra Arite

izdelano obliko načrtov za pogajanja o tjencinskem sporu. Ta načrt vsebuje priznanje potrebe, da je japonska armada izvedla vojne operacije na Kitajskem in priznanje Anglije, da na Kitajskem vlada vojno stanje.

Anglija sprejela japonski predlog

Tokio, 22. julija. AA. Havas: Ministrski svet je na svoji današnji seji sprejel sporazum, ki je bil dosežen med japonskim zunanjim ministrom Aritem in angleškim veleposlanikom Robertom Craigisem.

Iz dobro obveščenih japonskih krogov poročajo, da se sporazum nanaša na splošna vprašanja, ki so v zvezi s tjencinskim sporazumom. Poročilo, ki je bilo izdano po vladni seji, pravi, da so se vsi ministri razen ministra brez listnice kneza Konoje udeležili seje in da je zunanji minister Arita poročal o razgovorih, ki jih je imel z angleškim veleposlanikom. V svojem poročilu je Arita razložil nesoglasja ob začetku razgovorov, zatem pa je poudaril, da je

Velika Britanija sprejela japonski predlog, da se v zvezi s tjencinskim vprašanjem razpravlja o splošnih vprašanjih in da se na ta način ustvari možnost za nadaljne razgovore glede posameznih vprašanj, ki se nanašajo na Tjencin.

Poljsko-ruska pogajanja

Neposredno brez vmešavanja tretjih

London, 22. julija. TG. »Daily Express« piše, da bo poljska vlada v najkrajšem času poslala v Moskvo posebnega pooblaščenca, ki naj uvede pogajanja s sovjetsko vlado za način političnega in vojaškega sodelovanja. Poljski zunanji minister Beck da je pretekli četrtek sprejel sovjetskega poslanika in mu sporočil namen poljske vlade. Vprašal ga je, kako bi sovjetska vlada takšen predlog sprejela. Sovjetski poslanik je zunanjemu ministru Becku takoj odgovoril,

da bi bila sovjetska vlada zelo zadovoljna, ako bi v kratkem prišel na obisk v Moskvo kak odličnejši uradnik poljskega zunanjega mi-

nistrstva, in da so v Moskvi pripravljene, da se pogajajo o političnem, gospodarskem in vojaškem sodelovanju obeh sosednih držav ter tudi o okoliščinah, kdaj bi to sodelovanje postalo posebno potrebno.

V inozemskih diplomatičnih krogih so izrekli mnenje, da je Poljska ta korak podvzela na pobudo Anglije, ki je tako v Varšavi kakor v Moskvi posredovala, da naj bi obe državi s pomočjo neposrednih pogajanj izpopolnili omrežje političnih in vojaških zvez, ki jih Anglija propagira na evropskem vzhodu.

Sunek ruskega imperializma švedska razmišljanja o sovjet. namerah na Baltiku

Stockholm, 22. julija. V tukajšnjih diplomatskih krogih, kjer zelo pazljivo spremljajo mednarodni položaj, pravijo, da se bližamo točki, ko se odloči, ali mir ali vojna.

Ta razvoj, pravijo švedski politiki, je pospešila najnovejša zahteva Moskve, da naj se smatra kot napad na mir tudi okolnost, če bi se v kateri baltski državi ustanovil avtoritaran režim, in da naj ima v takem primeru sovjetska Rusija pravico, da poseže vmes. Ta zahteva je naravnost prestrašila konservativne kroge v Angliji, ker pravijo, da bi to pomenilo opustitev tradicionalnega stališa Anglije, da se ne vmešava v notranjepolitične zadeve tujih držav, drugače pa se boje vodilni državniki Anglije, da ni ta najnovejši korak sovjetske vlade le prikrit sunek ruskega imperializma, ki hoče izrabiti protifašistično razpoloženje zapadnih demokratij zato, da Rusija pride zopet do posesti baltskih držav in si pribori nazaj znano »okno v svet«, ki ga je bil odprl Peter Veliki v vojski zoper Švedsko in ga je leta 1917. zopet zapri nesrečni izid svetovne vojne za Rusijo. Toda sovjetska zahteva je povzročila obenem

alarm v vseh severnih državah

in sicer ne samo na Finskem, v Estoniji, Latviji in Litvi, marveč tudi na Švedskem, kjer pravijo, da je življenjskega pomena za Švedsko, da ostane Finska neodvisna, ker sicer bi sovjetska Rusija postala neposreden sosed Švedske in bi zasedla *Halandske otoke*, čijih posest odloča o razdelitvi sil na vzhodnem Baltiku. Če Rusija postane gospodar teh otokov, je Švedska prenehala biti upoštevanja vredna sila na severu in bi zdrknila navzdol iz svojega današnjega, zavidnega vrednega položaja. Zato v Stockholmu izjavljajo,

7. In še eno mora doseči kongres: Pognati mora iz Slovenije ostudno bogokletstvo. Sveto vojsko moramo organizirati proti kletvi. Šlo pa ne bo drugače, dokler ne bomo res organizirano nastopili. Povsod in vsi zatirati kletev na cestih, v vlakih, na avtobusih, na njivah, na travnikih, v tovarnah, v uradih. Organizacijo naj izvede kongres!

Kongres naj postavi Slovincem temelje za novi boljši čas, za pomlad slovenskega katoličanstva. Naj zbere vse dobro misleče zidarje boljše katoliške bodočnosti slovenskega naroda!

da se oživi »ljudska fronta«

pod vodstvom leve Francije po vsej Evropi in da se začne svetovna vojna pod ideološkim geslom

Zakaj Roosevelt ni uspel

Ameriška orožna industrija se boji za dobiček od izvoza na Japonsko

Hydepark, 22. julija. AA. Havas: Predsednik Roosevelt je sprejel časnikarje ter jim dal izjavo glede vprašanja spremembe zakona o nevtralnosti. Roosevelt je naglasil, da sklep o odložitvi debate o spremembi zakona na prihodnje zasedanje lahko samo onemogoči številne potrebne ukrepe. Dejaj, da kriza, ki je nastala povodom tega vprašanja, ne zadostuje kot razlog, da bi opustil sklicanje kongresa na izredno zasedanje, ako bi bilo to potrebno ter na ta način ponovno predložil v razpravo zakon o nevtralnosti. Dodal je, da ne bo molče šel preko sklepa senata in da bo, ako bo smatral potrebno, objavil proglas na ameriški narod naj se on odloči, ker je jasno, da so gotove skupine v senatu onemogočile vsako razpravo pred mesecem januarjem prihodnjega leta. »Izolacionisti«, je dejal Roosevelt, »sprejemajo tako vso odgovornost nase. Vse, kar lahko napravimo od zdaj do januarja, je to, da preprečimo, da se enaka kriza ne ponovi.«

Zunanji minister Hull je poslal senatnemu odboru za zunanje zadeve pismo, v katerem pravi,

da je jasno, da kongres ne želi sprejeti v teku sedanjega zasedanja sklep o prepovedi izvoza orožja in municije na Japonsko ter bo vlada zaradi tega svoje stališče v zvezi s tem vprašanjem sporočila šele pozneje.

Washington, 22. julija. AA. Havas. Senat je sprejel zakonski načrt, ki prepoveduje državnim uradnikom baviti se s politiko. Ta zakon je sprejel že preje predstavniki dem.

Dunajska vremenska napoved: Zelo oblačno, številne nevihte z nalivi, zapadni vetrovi, zmerno toplo.

Zagrebska vremenska napoved: Prehodno poslabšanje vremena.

Zemunska vremenska napoved: Toplo vreme, v zahodnih krajih in v Primorju se bo oblačnost povečala in bodo ponekod naibž nevihte. V ostalih krajih bo jasno.

Mednarodni kongres Kristusa Kralja

v Ljubljani od 25. do 30. julija 1939.

Polnočna pobožnost ob kongresu Kristusa Kralja

V soboto, 29. julija, bodo v vseh ljubljanskih župnih in samostanskih cerkvah nočne pobožnosti po sledečem redu:

1. Ob poldvanajstih ponoči naj se izpostavi Najsvetejši in se pred Njim opravi molitvena ura za ohranitev miru med narodi.

2. Okrog polnoči naj bo primerna pridiga o Kristusovem kraljestvu miru.

3. Ob pol eni naj se prične sv. maša z ljudskimi petjem, kjer je to mogoče. Med mašo in neposredno po njej se sme deliti sv. obhajilo.

kateraga naj verniki darujejo za ohranitev miru med narodi.

V nejavnih zavodskih in samostanskih kapelah se sme ista pobožnost opraviti, ako prebivalci dotične hiše žele.

Duhovnike in bogoslovce še posebej vabim, da se udeležijo študijskih zborovanj od 26. do 29. julija. Zborovanja duhovnikov v petek ob 10. uri ne bo.

V Ljubljani, dne 22. julija 1939.

† Gregorij Rožman škof.

Kardinal - legat Avgust Hlond

Kardinal Avgust Hlond, primas Poljske, nadškof v Poznaniu, bo na VI. mednarodnem kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani zastopal najvišjega cerkvenega poveljavarja papeža Pija XII. Kakšno je bilo naše veselje, ko smo izvedeli, da je sv. oče imenoval za svojega zastopnika ne le tošnjem kongresu prav njega, ki nam je vsem še tako dobro v spominu od zadnjega evharističnega kongresa v Ljubljani. Globoko smo hvaležni sv. očetu za toliko pozornost, da nam bo na kongres poslal kot svojega zastopnika enega največjih prijateljev Slovencev, moža, ki uživa najvišje spoštovanje vsega katoliškega pa tudi nekatoliškega sveta.

Kardinal Hlond se je rodil 3. julija 1881. v Brzkevicah pri Myslowicah v Šleziji, in sicer v ugledni, stari, globoko verni poljski družini. Oče, železniški namestnik, je bil izredno plemenitega srca. Poročil se je z Marijo, rojeno Imjelow. Njun zakon je Bog blagoslovil z 12. otroki, od katerih jih sedaj živi še 9. Kardinal Avgust je drugi med njimi. Najstarejši, pokojni brat Ignacij, je bil 26 let mlajši od njega, nato pa župnik v Cerwinskiu. Drugi po letih je bil bivši inšpektor salezijancev za vso Poljsko, Anton Hlond. Naš kardinal Avgust je šel pomladi 1893. v gimnazijo v Myslowice. Mladi dijak jebral in slisal o delih in čudežih ustanovitelja salezijancev sv. Janeza Boska. Ta čudoviti moderni mladinski svetnik ga je tako pritegnil nase, da se je trinajstletni Avgust trdno odločil, da gre s svojim bratom v Turin in se pripravi za poklic salezijanskega redovnika. Izkazal se je kmalu, da je zelo nadarjen. Predstojniki so uvideli velike umske sposobnosti mladega gojenca. Poslali so ga v Foglieco, da tam napravi noviciat. Po končanih gimnazijskih študijah in zaobljubah v svoji družbi je mladi Avgust odšel na Gregorijansko univerzo v Rim. Tu si je pridobil doktorat iz modroslovja. Tudi komponiral je, najbolj pa ga je veselilo vzgojeslovje. Postal je vzgojitelj v novoustanovljenem zavodu v Osiewiczumi na Poljskem. Ko pa je bil mladi dijakon posvečen v mašnika, so ga takoj poklicali za administratorja v zavetišče Al. Lubomirskega v Krakovu.

Leta 1907. je bil 26letni Hlond imenovan za ravnatelja novoustanovljenega zavoda v Przemyslu. Sredi obilnega dela in skrbi pa je še vedno našel čas, da je poučeval literaturo in jezike. Medtem so zgradili nov salezijanski dom na Dunaju. Za ravnatelja so postavili Avgusta Hlonda, ki je bil znan zaradi svojih organizatoričnih sposobnosti. Na Dunaju si je pridobil z svojim vztrajnim delom veliko prijateljev, dobrotnikov in nad vse velik ugled. Dosegel je pri takratni dunajski vladi, da je priznala in formalno potrdila salezijansko družbo. Nikoli pa ni pozabil na svojo najdražjo — Poljsko!

Ko so leta 1919. razdelili salezijansko provinco na dve, so njemu podelili vodstvo novonastale province, ki je obsegala Avstrijo, Ogrsko in Nemčijo.

Mladi provincijal je neutrudno ustanavljal nove domove in zavode: v Budimpešti, v Bratislavi, Ernstdorfu, Monakovem, Bambergu, Essenu, Gradcu itd.

Po obnovitvi poljske države je Vatikan osnoval neodvisno apostolsko administraturo, ki je bila podrejena naravnost sv. očetu. Na to važno in odgovorno mesto je izbral sv. oče Avgusta Hlonda in ga dal kot škola v Katolicah šlezije-kmu ljudstvu za nadpastirja. Novoimenovani škof je v kratkem času osebno obiskal vse župnije in tako kmalu spoznal pobilje svoje ljudstvo. Predvsem mu je bilo na srečo, da organizira katoliška mladinska društva in ni ni čudno, da je kardinal Hlond danes najvidnejši voditelj katoliške poljske mladine.

Po smrti kardinala Dalbora je sv. oče Pij XI. imenoval svojega prijatelja Hlonda za nadškofa gnezensko-poznanjskega in obenem za primasa republike Poljske. Kmalu zatem je dobil kardinalski klobuk.

Prihoda kardinala-legata v našo Ljubljano se še bolj veselimo, ko vemo, kako ljubeznjivo nas bo nagovoril v naši slovenščini in mu že sedaj kličemo: Najvišji zastopnik sv. očeta, blagoslovljen, ki prihajaš v imenu Gospodovem na naš veliki kongres!

Spored kongresa

Torek, dne 25. julija

Zahteva časa: Krščanski prepoved

- 18 Otvoritev kongresa v stolnici. »Pridi sveti Duho. Otvoritveni govor predsednika kongresov Kristusa Kralja škofa dr. Gregorija Rožmana. Blagoslov.
- 20 Slovesna otvoritev kongresnih zborovanj v Unionu. Govori kanonik dr. Friderik Mack, Luxemburg (francosko in nemško).

Sreda, dne 26. julija

Predmet zborovanja: Verski prepoved.

- 7 V stolnici maša s pridigo v francoskem jeziku.
- 9-12 I. študijsko zborovanje v Unionu: »Bistvo in cilj verskega prepoveda«. Referent: župnik dr. Laros, Koblenz. Stolzenfels (nemško). Koreferent: dr. Viktor Korošec, univ. prof., Ljubljana (slovensko). Razgovor po jezikovnih skupinah.
- 15-18 II. študijsko zborovanje v Unionu: »Sredstva in pota verskega prepoveda«. Referent: P. Pellegrino S. J. Rim (italijansko). Koreferenti: generalni vikar Quenet, Pariz (francosko), dr. Andrej Richard, Pariz (francosko).
- 19.30 Večerne pobožnosti po cerkvah.
- 20.30 V veliki dvorani hotela Union govori kanonik dr. Anton Sancho, Mallorca: »Živel Kristus Kralj!« (francosko).

Četrtek, dne 27. julija

Predmeta zborovanja: Nrvni prepoved.

- 7 V stolnici maša s pridigo v poljskem jeziku.
- 9-12 III. študijsko zborovanje v Unionu: »Vzgoja novega nrvnega rodu«. Referent: pom. škof Rogerij Beaussard, Pariz (francosko). Koreferent: direktor Tadej Galdinski, Poznanj (poljsko).
- 16-18 IV. študijsko zborovanje v Unionu: »Krščanska vest v javnem življenju«. Referent: nadškof dr. Josip Ujčić, Beograd (hrvatsko). Koreferenti: P. Ledit S. J. Rim (italijansko), mons. dr. Nicolas Pfeiffer, kanonik, Košice (latinsko).
- 19.30 Večrne pobožnosti po cerkvah.
- 20.30 Koncert slovenske nabožne pesmi v frančiškanski cerkvi. Priredi glasbeno društvo »Ljubljana«.

Petek, dne 28. julija

Predmet zborovanja: Svet za Kristusa!

- 7 V stolnici maša s pridigo v italijanskem jeziku.
- 9-12 V. študijsko zborovanje v Unionu: »Laik v cerkvi«. Referent: univ. prof. Swiezawski, Lwow (poljsko). Koreferent: Hans Wirtz, Luzern (nemško).
- 15-17 VI. študijsko zborovanje v Unionu: »Sodelovanje laikov pri verskem prepovedu«.

- duc. Referent: P. Bangha S. J., Budimpešta (nemško). Koreferent: dr. Zitzko Stanislov, odvetnik, Ljubljana (slovensko).
- 17.30 Na glavnem kolodvoru sprejem papeževoga legata, Njeg. Emin. kardinala dr. Avgusta Hlonda, nadškofa gnezensko-poznanjskega, primasa Poljske.
- 20.30 Slavnostno zborovanje v Unionu.

Sobota, dne 29. julija

- 8 Mladinska pobožnost na Stadionu.
- 9 Zborovanje KA za inteligenco v Delavski zbornici.
- 10 Zborovanje narodnostnih skupin po raznih dvoranih. — Slovensko zborovanje v dvorani Uniona.
- 15.30 Sklepno študijsko zborovanje v Unionu. Poročilo o delu študijskih dni, objava in sprejetje resolucij.

Nedelja, dne 30. julija

Polnočnice po cerkvah.

- 9 Na Stadionu pontifikalna maša s pridigo.
 - 14 Sprevod katoliških organizacij na Stadion. Poziv zastopnikov narodov na bratsko sodelovanje v kraljestvu Kristusovem. Prenos Najsvetejšega iz župne cerkve sv. Cirila in Metoda na Stadion. Pete litanije Srca Jezusovega, posvetitve, zahvalna pesem, blagoslov in Povsed Boga.
- Najlepša in najveličastnejša slika na kongresu bo gotovo sprevoz katoliških organizacij, ki se bo razvil v nedeljo, 30. julija, popoldne na zaključni dan kongresa po ljubljanskih ulicah. Sprevoz sam bo dokaz tega, kar mislimo, hočemo in zahtevamo katoličani v kraljestvu Kristusovem. Vse organizacije, ki so v sprevodu ravedene, naj si štejejo v svojo veliko čast, da bodo smele v sprevodu javno nastopiti in pred vsem svetom neustrašeno izpričati svojo vero in vdanost Kristusu Kralju.

Druge prireditve na kongresu

- 1. Razstava o komunistični propagandi v Španiji v dvorani Akademskega doma, Miklošičeva 5.
- 2. Razstava sodobne cerkvene umetnosti pri uršulinkah.
- 3. Duhovni koncert v cerkvi sv. Petra. Prireja radiofonska oddajna postaja v Ljubljani.

Denarne zbirke

Samo že nekaj dni je do kongresa, zato v preostalih dne, zlasti pa še danes in naslednje dni storite vse, da vnovičite poslednje bone. Le s primernimi zbirkami bo mogoče kongres dostojno izvesti.

Denarne zbirke pošiljajte po poštinih položnicah na naslov: Pripravljali odbor za kongres Kristusa Kralja, Ljubljana. Štev. ček. rač. je: 11.711.

Sprevoz v nedeljo, dne 30. julija

1. Odpre papeževa in državna zastava.
2. Fanfara.
3. Veliki križarji.
4. Velike klarice.
5. Zveza fantovskih odsekov.
6. Vodstvo dekliskih krožkov.
7. Zastopstva: Društvo za varstvo vajencev v Ljubljani, Društvo za varstvo deklet Ljubljana in Maribor, Društvo za mladinske domove, Škofijsko društvo za varstvo sirot, Družba sv. Rafaela, Družba sv. Elizabete, Karitativna zveza Ljubljane in Maribora, Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov, Katoliško društvo rokodelskih mojstrov, Pevska zveza, Slovenska krščanska ženska zveza, Mohorjeva družba v Celju, Leonova družba v Ljubljani, Slomškova družba, Akademsko zveza, Katoliško akademsko starešinstvo, Kmečka zveza, Jugoslovanska strokovna zveza, Zveza združenih delavcev, Salezijanski dom Rakovnik in Kodeljevo.
8. Prosvetna zveza Ljubljana in Maribor.
9. Tretji red sv. Frančiška.
10. Ženske Marijine družbe.
11. Moške Marijine družbe.

Sprevoz se bo pomikal po sledečih ulicah: Krekov trg, Pred škofijo, Stritarjeva ulica, Marijin trg, Miklošičeva cesta, Masarykova cesta, Dunajska cesta, Stadion.

in 2. uro na Poljanskem nasipu. Zastavonoše naj bodo oblečeni v narodne noše. Ker bo primanjkovalo rediteljev, prosimo, da določijo vsaka dekanija oziroma dekanjsko okrožje svoje rediteljstvo, ki naj skrbi, da bo po zgornjem sporedu razvrstilo slavnostni sprevoz. Ponovno prosimo, da morajo ta dan vse narodne noše v Ljubljani, da pokazemo tujcem, kakšne zaklade hrani naš narod.

Narodne noše

Kjerkoli so se pokazale slovenske narodne noše, doma ali na tujem, povsod so žele veliko zanimanje. Saj so tudi zunanji izraz našega ljudstva in našega kraja. Pestrost narodnih noš bo najlepše to potrdila tudi letos na mednarodnem kongresu Kristusa Kralja. Zato naj pride v Ljubljano kolikor mogoče veliko ljudi v narodnih nošah. Pokazimo ob tej priliki vso krasoto in značilnost te naše narodne svetlinje. Narodna noša pa mora biti prava in pristna. Zapišimo pa si, da je kongres verska svečanost in da bo tudi ta sprevoz imel versko oblečje. Na to posebno opozorjamo tiste, ki bodo v narodni noši mirno, zbrano in dostojanstveno manifestirali za naša verska načela. Pripomnimo, da ne bomo pustili v sprevoz nobenih navlak in pridatkov, zato pustite doma razne vivčke, bisage in pastirske palice, pa tudi harmonike. Vse to k narodni noši bistveno ne spada.

V sprevodu bodo skupine korakale v šesterestopih razen skupin fantovskih odsekov in dekliskih krožkov, ki bodo korakali v štiri-stopih. Zbirališča za posamezne skupine spreveda so naslednja:

Godbe: Krekov trg.
Veliki križarji: Krekov trg pred Mahrovo hišo.

Velike klarice: prav tam.
Zveza fantovskih odsekov: Resljeva cesta na pločniku ob učiteljski do Zmajskega mostu do kolodvora, obrnjeni proti Zmajskemu mostu.

Vodstvo dekliskih krožkov: Resljeva cesta na nasprotni strani do Čopove ulice.

Vsa zastopstva po gornjem vrstnem redu: na Resljevi cesti od Čopove ulice do kolodvora, obrnjeni proti Zmajskemu mostu.

Prosvetna zveza: Poljanski nasip od Jugoslovanske tiskarne do cukrarne, obrnjeni proti Zmajskemu mostu.

Tretji red sv. Frančiška: od frančiškanskega trimostja po sv. Petra nasipu do Zmajskega mostu, obrnjeni proti Zmajskemu mostu.

Jugoslovanska strokovna zveza: Slomškova ulica od Resljeve ceste proti Mestni elektrarni, obrnjeni proti Resljevi cesti.

Krščanska delavska mladina: Pražakova ulica, od Resljeve ceste proti Kolodvorski ulici, obrnjeni proti Resljevi cesti.

Zveza združenih delavcev: Kotnikova ulica, obrnjeni proti Slomškovi ulici.

Marijine družbe — ženske: Sv. Petra nasip od Zmajskega mostu do šentpeterske vojašnice, obrnjeni proti Zmajskemu mostu.

Marijine družbe — moške: v Škofji ulici po pločniku ob hišah, obrnjeni proti nasipu.

Gostje: Krekov trg od finančni direkciji.

Pevska zveza: Čopova ulica.

Zastopstva pri posameznih društvih naj se postavijo na čelo vsake skupine. Morebitne simbole naj si društva sama oskrbe.

Sprevoz se bo začel ob 14. uri, zato bodite na zbirališčih že vsi pred 14. uro.

Pokazimo, da se zavedamo velikih stvari, ki se nam bližajo.

Prosimo vse organizacije, ki jih v sprevodu spreveda nismo navedli, pa bi želele v sprevodu sodelovati, da nam takoj svojo željo sporoče na kongresno pisarno, da jih bomo uvrstili.

Prosvetna društva v sprevodu

Vsako prosvetno društvo, kakor tudi dekliski krožek, ki razpolaga z zastavo, naj se udeleži z zastavo slavnostnega spreveda. Društvene zastave in društva se zbere med 1. in 2. uro na Poljanskem nasipu, to je od Zmajevoga do Šentpeterskega mostu.

I. Na čelu spreveda koraka fanfara PZ. Nato sledi zastava sv. Mihaela, takoj za njo koraka 8 Ziljank v narodnih nošah.

I. Za tem sledi tržiška godba v narodnih nošah, potem zastave gorenjskih prosvetnih društev, nakar se uredi v sprevoz narodne noše iz Bohinja, Gorenje Save, iz blejskega kota, tržiški, kranjski okraj in Škofja Loka.

III. Del spreveda tvori godba iz Svetja, nakar se uredi zastave ljubljanske okolice; nato slede narodne noše kamniškega in moravškega okraja.

IV. To skupino otvori godba iz Logatca. Njej slede društvene zastave vrhnjskega okraja, logaškega in cerknjskega. Za tem pa narodne noše iz teh okrajev.

V. Peto skupino otvori godba iz Viča. Za njo se vrstijo zastave Dolenjske in sicer iz dekanije Šmarino pri Litiji, Šmarje, Trebnje, Novo mesto, Leskovec, Ribnica in Bela Krajina.

Vse narodne noše se torej zberejo med 1.

Igra o kraljestvu božjem

Današnja vaja je za uspeh igre posebno pomembna. Zato naj se je udeležijo vsi spodaj navedeni točno in disciplinirano! Vsaka skupina naj takoj po prihodu na Stadion zavzame odredeno ji mesto. Ako bo ob devetih še trajala vaja za gasilski kongres, te vaje ne motite! Sploh je pa vstop v areno nepotreben, kakor je razvidno iz sledečega razporeda:

1. Na Stadion je treba priti točno ob devetih dopoldne!
2. Za vse je vhod le iz Vodovodne ceste!
3. Vaja se vrši ob vsakem vremenu!
4. Igralke in igralci iz zbora vernih in posvetnih (ali vsaj njih čim številnejši zastopniki) se zberejo v severozahodnem kotu Stadiona (poleg delavnice za jadrnalno letalstvo).
5. Zbor angelov se zbere v areni neposredno pred glavno tribuno.
6. Glasniki se zbere na vrhni terasi glavne tribune.
7. Oddelek godbe »Slege« naj se postavi na srednjo teraso glavne tribune.
8. Istotam se zbere pomožni govorni zbor in pomožni pevski zbor.
9. Vsi solisti naj pridejo prav tako na srednjo teraso glavne tribune!
10. Skupine zbora nove krščanske mladine se postavijo na odredena jim mesta za nabrežnimi terasami. Mesta bodo označena z napisil!
11. Vsi vodje (scenski reditelji) zbora posvetnih in vernih naj se zberejo na tekašči pred igriščem za roketom (severovzhodni kot Stadiona).
13. Vsi nedodeljeni stalni ljubljanski reditelji naj bodo za glavno tribuno ter morajo biti vsak čas na razpolago vrhovnemu režiserju!
14. Vse tehnične osebe naj bo na tekašči pred bodočim godbenim pavilonom!

Pozor! Knjižice z besedilom igre prinesite s seboj! — Pazite na točnost! — Ne izprehajajte se po Stadionu, temveč pojdite naravnost na svoje zborni mesto in čakajte tam nadaljnjih odredil! — Vsaka nedisciplinirana zaradi velikega števila sodelujočih zavlačuje vajo.

P. n. občinstvo, ki v igri ne sodeluje, pač pa prihaja na Stadion k vajah kot opazovalec, prosimo, da vaje ne moti s sprehajanjem po Stadionu. Sicer pa širše občinstvo od teh vaj ne more imeti posebnega užitka, ker se podajajo le odlomki in še ti ne na onih mestih, kakor bo to pri predstavi.

Za vstop k igri v soboto 29. julija bo treba kupiti kongresno knjižico, v kateri je celotno besedilo igre. Za sedeže bo treba imeti še posebno vstopnico. Modra knjižica, v kateri je natisneno besedilo igre le za igralce, tedaj nikomur ne bo dovoljevala vstopa. Igralci in igralke se itak zbirajo izven Stadiona za nastop in ne bodo potrebovali posebnih izkaznic.

Za nje odgovarjajo le farni režiserji.

Jutri, v ponedeljek 24. julija, naj pridejo ob sedmih zvečer na Stadion vsi vodje (scenski reditelji) zbora posvetnih in vernih. Bodite točni!

V torek, 25. julija ob sedmih zvečer, bo vaja za zbor pomagačev naglavnih grehov.

V petek, 28. julija, na Stadionu ni nobene vaje, ker se vsi udeležimo sprejema papeževoga legata. — Zato pa je važna vaja za vse sodelujoče (razen zbora posvetnih vernih) že v četrtek ob pol šestih zvečer.

Oni, ki so do šestih v službi, naj ta večer žrtvujejo večerjo ter naj pridejo takoj po službi na Stadion.

Glavna vaja za vse sodelujoče bo v soboto ob pol desetih dopoldne, takoj po mladinski pobožnosti na Stadionu. Mislite še sedaj na to, da boste vsi prišli pravočasno v Ljubljano, da boste v svojih službah prosti in da boste točno ob pol desetih vsi na Stadionu!

Beerite »Slovenca«! Sedaj bo o važnih stvareh mogoče igralce in igralke obveščati le še z objavami v »Slovenca«. Ta teden se vsi zanimajte za te objave in se po njih ravnajte!

Nedeljsko branje

NA BOŽJO POT

Do zdaj so se zvonci oglašali samo po domskih gmajnah. Tistega dne so se pa pastirji dogovorili, da bodo živino zagnali v vrh.

»Kaj že tako zgodaj?« se je čudil Plevelov Ivan in pridral: »V grapah smo s pašo dobro začeli. Če naši zvedo,« »Ne trobježljaj okoli! Poženemo pa konec besediti!« se je ujezil Slakov Pepe in malo je manjkalo, da ni Ivana nahrulil: Če ti ni všeč, pa ostani, koder češ, mevža! Ko pa je Pepe, ki je imel nad pastirji zmeraj glavno besedo, izdal svojo tajnost, je tudi Ivan z ostalimi potegnil: »V vrh... Žolne, na žolne bomo šli...«

Še tisti hip so na vse pozabili: na to, da bi lahko še dobra dva tedna v dolini pasli, na to, da se bodo gospodarji kregali, ko zvedo, kam bodo gnali — na vse... Počili so biči, zaudarili zvonci in živina je stopala med plotovi skozi vas.

»Julka, ženeš z nami?« je Ivan klical dekletu, ki je zaostajalo daleč zadaj nekje. »Lisko hitreje požen!«

Pa Julka, ki je gnala Petričovo živino, ga najbrž ni slišala. Kljub temu se je potrudila, da jih je dohitela, četudi je tekla, da bi se človek najrajši zjokal, ki bi jo videl, kako jo je grba ne samo kazila, ampak tudi zanašala, kadar je Julka stekla. »V vrh? Kje je to?« je izbuljila drobne oči. Da, mlada pastirica je šele letos začela s pašo v teh krajih, doma — tam nekje za šentjoškimi hribi — pa še pasli niso. Kako tudi, ko pa nimajo drugega kot leseno bajto, kos vrtiča in leho, v hlevu pa kokoške. In zato so dali Julko k Petriču za pastirico. Pa ni bila samo pastirica. Na njeno telesno napako niso nič gledali. Za vse so jo porabili: za dekle, za pesterno, še kuhati je morala, kadar je bila gospodinja zdoma.

»Boš že videla,« jo je Ivan miril. Njemu se je vsa zaupala. Če Ivan reče, bo že prav, si je dejala in švrknila telčico, ki se je obnavljala ob šopu trave.

Na visokem nebu, ki je bilo kakor umito, se je emejalo veliko sonce in že kljub jutranji svežosti, ki je puhtela od leh in zelenih host kar dobro pripekalo.

Domača vas se je že skrila za grički. Živina je začudeno postala ob križpotju, ko je zaslišala Pepetov klic: »Les, les.« Kam pa danes? si je mislila, a ko je počil bič, je kar rada krenila, kamor je bilo ukazano, čeprav je šla pot vkreber in zato zlasti za stare noge ni kaj mikavno. Pa še dolga, dolga! O, pastirji, ti srnjaki poskočni, jo že zmorejte, še na misel jim ne hodi kaka utrujenost.

»Še daleč?« je Julko spet zaskrbelo, da bi se morda ne zgubili, ko ni nobene hiše nikjer več videti.

»Smo že tu.« Ivan si je obrisal mokro čelo in pokazal pred seboj zeleno jaso, ki se je na široko odprla in sprejela prišlece. Živina se je kljub vročini razkropila v sončno stran. Pastirji so si pa poiskali senco v temnem bukovju, odložili svoje torbe, v katerih so imeli vsak svojo južino in se oddahnili: »Vroče je!« Pa samo za hip. Kajti Plevelov jo je že ubral v goščo, drugi še slutiti niso, kam. »Po žolne vendar,« se je domislil Mirnikov in se ločil od Julke in Ivana, ki eta stala na trhlenem parobku in strmela v dolino. V dolino... O, kako se jima je ta čas odstrila pred očmi! Kako daleč je segel pogled z vrha jase, porasle vse na okrog z dehtječimi rožnatimi travami, grmički in malinjem!

»Vidiš, tam zadaj je Ljubljana,« se je Ivan pripognil in se skoraj dotaknil Julkine grbe pa palico lovil smer. Julka se je komaj zavedala, drobne oči so se ji zalesketale v sončnem žaru, kakor ob velikem spoznanju nečesa lepega, neskončnega. Minila jo je utrujenost, slabotno telo je prešinila sladka opojnost.

»Ljubljana...?« Moj Bog, kaj je mogoče, da se tako daleč vidi! V daljni dalji se vije pas sivobelih hiš, ki se kopljejo v megleni dremavici. Tam nekje mora torej biti visoka hiša s steklenimi okni, ki so zmeraj v sonce odprti; in v hiši svetle sobane strica Jožeta, kakor je včasih mati pravila, ki je bila v mestu. Julka ga ni nikoli videla: ne mesta, ne strica v svetlih sobanah. Samo sanjala je zmeraj o tem. O, tam je torej mesto... Da bi mogla kdaj tja dol, morja samo za uro, za minuto, samo za hip — tako si je zahotela v svojem malem srcu. Pa najbrž ne bo smela nikoli, ker nosi grbo. Ivan že, in Pepe, Janko, Dolci, Mihee, vsi, prav vsi bodo nekoč šli. Julka pa ne; takih, ki nosijo grbo in ki tako čudno hodijo, ne spuste v mesto. Julka ve, da jih ne spuste. Kako, če jo še v vasi postarani gledajo, češ: glejte jo spako, s hribov se je pritepla... »Pa Zalostno goro vidiš?« Ivan ni slutil, kakšne misli se spreletavajo po dekletovi glavi. Samo bolj iz navade je iskal, kje bi še kaj našel za Julko, ki je prišla danes v prvo v vrh. Saj je tudi njega tako zanimalo takrat, ko so prvič prignali sem gor in se potem razgledovali na vse strani.

V desno smer, tam pod modrozelenimi krimskimi vrhovi so se svetile bele cerkvice: Sveta Ana, Sveti Jožef in Zalostna gora. In še tam za tistimi griči? Daleč tja čez — mora pa biti Amerika, je Julka mislila, mislila. Da, tja čez je Amerika, tam živi naš Janez in veliko denarja ima... Tako je mati pravila. In da bo nekoč prišel domov in Julki prinesel novo obleko, čisto židano, ki jo bo nosila samo za Veliko noč in za žegnansko nedeljo, pa lepo torbico, kot jo ima Slakova Francka, o, še lepšo bo dobila Julka, saj je mati rekla...

»Julka, si že bila na Zalostni gori?«

»Na Zalostni gori? Še nikoli,« so se dekletu spet zaiskrile rjavosive oči.

»Jaz pojdem letos. Za binkošti, ko bo romanje. Pa naša Metka tudi in Slakova Francka pa Pepe,« se je postavil Ivan.

»A-a-a!« si je Julka odvezala rdečo ruto, da so se vsuli kostonjevo rjavi kodri na senca in potno čelo. Male oči so ji pa še nenehoma strmele v neizmerno daljo, nad katero se je počasi prevajalo majnikovo sonce. Tam je mežikala bela cerkev. Kakor božja misel v blagem srcu, se je Julki zazdela. In Ivan pa Pepe, Francka, Metka, vsi bodo šli tja gor. Na božjo pot, O, kolikrat je že mislila Julka o božji poti. Kolikrat se je že odločila: ko bom velika, takrat bom šla. Tudi peš, če drugače ne. In potem bi molila, molila,

kakor molijo romarji: O, Mati moja, božja Mati Marija, glej moje telo, glej moje grbo!... Ah, ne, tako ne bi molila, ampak: Da bi že prišel Janez iz Amerike in prinesel novo obleko in...

V tem je odjeknilo iz nasprotne rebri: »Ho-ooj, ho-ooj!« Pastirja sta se ozrla in šele tedaj videla, da eta ostala sama na jasi. »Pojdiva za njimi. Boš videla žolne, zelene žolne.« Že sta se spustila proti goščavju, kamor so se oglašali tudi zvonci živine, ki se je branila nadležne obadi.

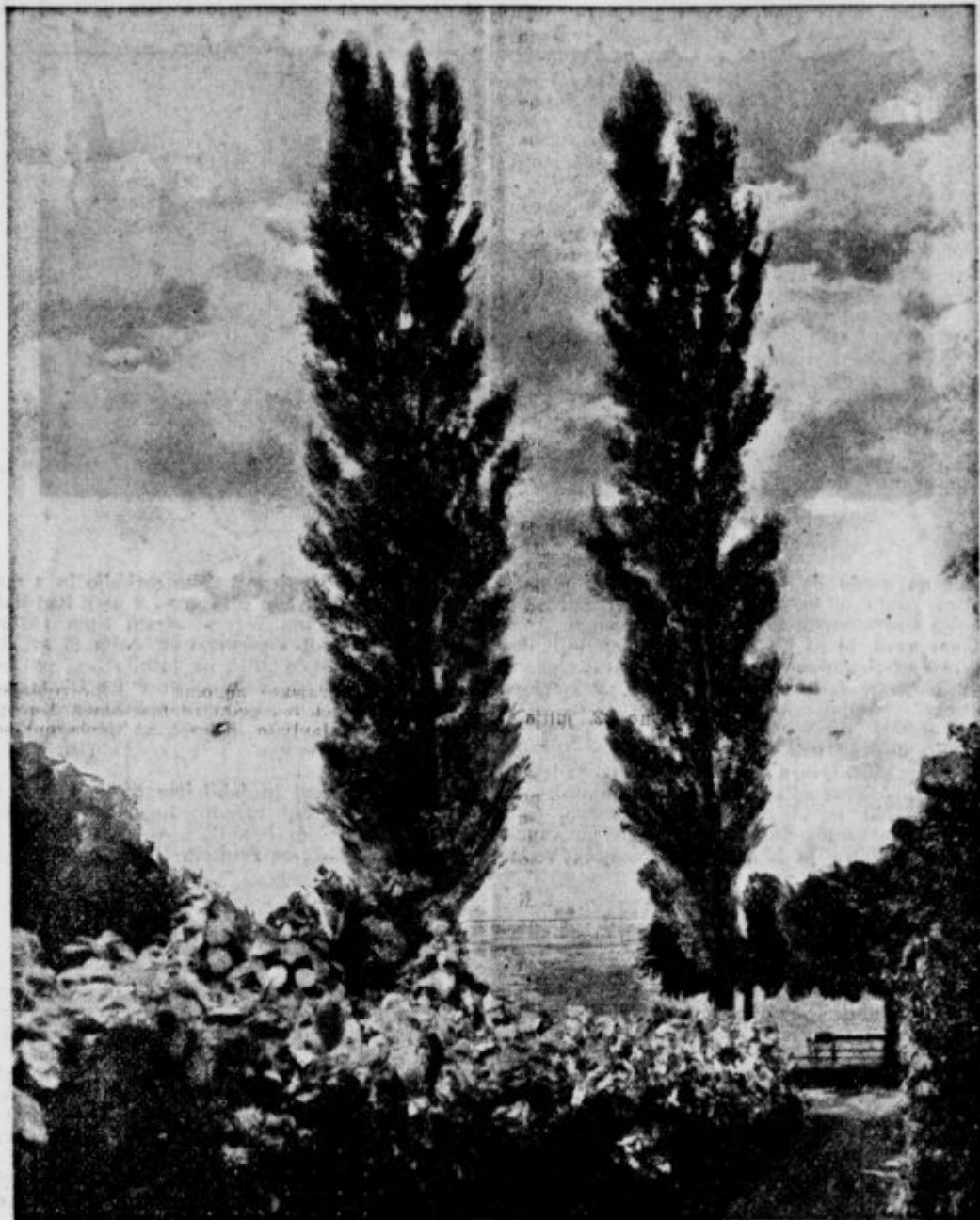
V visoki buki so gnezdiše žolne. Pepe jih je pobral v kapo. Rad bi še staro ujel, pa ni imel sreče. Kako lepi so bili mladčki, ki še niso mogli dobro frčati. Julka jih je prvič videla. In kaj bodo zdaj z njimi napravili, si je dejala. Potem so stikali še naprej v hosto, ki je dišala po meh-kobnem zelenju. Pod drenovim grmom so izledili taščico, ki je valila. »To pa pustimo, ker zna

temo, ki je bila zanj nocoj vse glasna, živa, svetla, da še nikoli tako. Potem je zasanjala. A v sanje so se ji pritihtapile še lepše misli.

Tiste noči je Julka sanjala samo o božji poti na Zalostno goro. In vsakokrat je bila pot lepša in zvonovi so zmeraj bolj slovesno pozvali in Julka je bila zmeraj med prvimi romarji v božjem hramu na gori.

Končno je le prišla tako zaželena binkoštna nedelja. Vas je že ob prvem jutranjem svitu zaživela. Starejši so sedali na okrašene vozove, da se bodo odpeljali, drugi pa, ki niso imeli evenka ali pa se jim je zdelo škoda, da bi plačevali voz-nika, ki je že tako dosti zaslužil, so se pa zbirali v gruča, da jo bodo udarili kar peš, in se še radi pošalili: Saj se gre peš na božjo pot!

Sonce je pokukalo izza krimskega grebenov. Lep dan se je obetal romarjem.

Poletna pesem topolov

lepo peti,« jih je Pepe odvedel naprej. Potem so zakurili in spekli krompir, ki ga je prinesel Ivan za južino. Julka se je spomnila, kaj sta se z Ivanom malo prej menila gori na svetli jasi. Da bodo šli na božjo pot. Na Zalostno goro. O, če bi smela še ona, jo je hipoma prevzelo, ko je sedla s svojo grbo na mehki mah in ugriznila v vroči krompir, ki ga ji je brsknil Ivan iz žerjavice. Pa oni niso vedeli za njene misli, ki so bile tako drugačne, tako lepe, tako v daljo hiteče. Zalostna gora, bela cerkevica, pesem zvonov in romarjev, ki gredo v grič, pesem in molitev po-božnih src — o, Mati božja, da bi smela jaz... Visoko v bukovju nekje se je oglašal kobli-lar, ko je sonce zavozilo v večerno stran in se že pomikalo v zaton. Pastirji so vriskali in gnali v dolino, ki so jo zagrinjale dolge sence.

»Jutri spet v vrh. Staro žolno moram dobiti,« je dejal Pepe, ko so se pred vso razhajali vsak s svojim tropom. Julka ga ni slišala, tako je bila zamišljena v svet, ki se ji je danes tako pro-strano razgrnil kot še nikoli. Da bi šla na Za-lostno goro, o, da bi jo pustili Petričevi. Ali naj poskusi prositi? ji misel ni dala miru, ko je z živino že stopala prek dvorišča v hlev. »Bom!« se je slednjič odločila, spravila prazno torbo v kuhinjo in prosila vsa v skrbah. Gospodinja, ki je pravkar pristavila za večerjo, se skoraj že zga-nila ni, ko je dejala: »Zastran mene pojdi, če hočeš.« Julka bi najrajši na ves glas zavriskala, tako veselje jo je na mah obšlo. Kje si je mislila, da bo gospodinja tako prijazno privolila! In po-tem še gospodar: »Pojdi, če hočeš!« O, kaj bi dala za ta trenutek. Saj so vendar vsi tako dobri, kdo bi si mislil, je stekla še v čumnato, koder je ležala stara Petričevka in ji je Julka stregla kakor svoji materi.

»Mati, na Zalostno goro bom šla!« je drolila Julka, ko se je vrnila ni dobro odprla. »Na božjo pot...«

»Na božjo pot? Le pojdi, pa še sama moli,« se je starka odkašljala. V globoko vdrlih očeh so ji zalesketale solze. Le pojdi, otrok, si je govo-rila na tihem; jaz je ne bom več videla, Zalostne gore nič več... Pa — revica, Materi Zalostni svojo žalost pokaži, svojo grbo ji nesi...

Malokateri večer Julka ni mogla tako dolgo zaspati kot tistokrat. Pri podružnici je bila že pozná ura, a Julka je še zmeraj zrla v gluho

se je leno vila skozi vrbovje. »Kaj, če bi se most podri?« se ji je vsilila temna misel, da se je stresla po vsem životu.

Ko so zavili vkreber, jih je že objelo ble-deče pramenje prijaznega sonca, ki je ležlo v višnjevo nebo in preganjalo bele meglice.

Julka, ki jo je že tako grba ovirala pri hoji, je opihala in zaostajala čisto med zadnjimi. Samo Ivana je imela še pred očmi, druge je že zgrešila, ko so ji ušli naprej. »Da se res ne zgubim,« jo je zaskrbelo, da si tudi za hip ni upala počiti ob cesti, ki se je vila v goro. Že se je zaslislala pesem zvonov, ki so praznično vabili romarje. Tudi sonce je pregnalo megle, da se je iz njih dvignila Zalostna gora, kot da jo je sama božja roka odgrnila in postavila pred ljudi. O, Zalostna gora, Mati božja in Sin tvoj Jezus! Kako je vse to lepo na binkoštno nedeljo, je Julki podhrtevalo drobno srce, zdela se ji je, da se ji uresni-čujejo sanje, ki jih je že tolikrat presenjala. Sama pesem slovesnega dne, zvonovi. Ljudje, cesta — vse je kakor en sam veliki praznik... Iz ze-lenega drevja je vstala bela cerkevica. Pod koša-timi lipami so se vrstile krog in krog stopnice, kramarji so ponujali pisano blago, lepo za oči in mlado srce, romarji so se ustavljali in se gnetli, da ni bilo moči prit' naprej. In nad vsem tem šumotom je nenehoma vabilo, pesem zvonov, ki so se zibali visoko nekje v linah, se je prelivala v sončen dan, ki ga je dalo ljubo nebo.

»Pojdiva k maši!« je prijel Ivan Julko za krilo, ko bi najrajši sedla na mehko travo pod lipami, tako jo je pot utrudila. »Pozna eva.« Ivan je silil naprej, čeprav so oči vabile, da bi se ustavil pri stopnicah. Pa nista mogla nikamor delj kot do praga. Šele čez čas sta se zrinila do pod kora, a naprej nič več, cerkev je bila nabita vernikov. Nekje je drobno zacingljalo, orgle so bučale, pevci so peli: »Marija, Mati žalostna, pod križem si se vekala...«

Kam rineta, saj bo konec vsak čas,« je dolg fant s klobukom na prsih sunil Ivana.

Konec maše? je Julka vzdihnila, ko je ušla zadnjo besedo. Dva fantina z velikimi las-mi in zlato uro na prsih sta se na glas zasmejala: »Punca, kaj pa gledaš za fanti, da mašo zamujaš, a?« Julka se je ozrla, pa ne toliko, da bi ju videla, kdo sta ona dva, ki se upata tako govoriti, pa še v cerkvi na božji poti. Ivan je stal mirno pred njo in zrl proti oltarju, od koder je spet pozvonilo.

»Punca, po čem pa prodajaš svojo grbo?« Fanta nista dala miru in eden je Julki še židano ruto z glave potegnil. Julka bi zajokala, pa se je v hipu spomnila, da je v cerkvi. Prijela se je Ivana in tisti hip sta se srečala z očmi, ki so bile obema tako kalne, nič prejšnje vedrosti ni bilo v njih. — »Vidiš, to je zaradi tega, ker sva bila tako pozna. Zaradi tvoje grbe...« so očitali Ivanove besede. »Ivan, odpusti!« so prosile Julkine in zrla v modrobele oblake kadila, ki so se dvigali pod strop. Julka je mislila na dolgo pet, ki je bila za njo. Kaj se je sploh podala, da se zdaj norčujejo iz njene grbe. O, ko bi ne imela te grbe, bi bilo vse drugače. Ta reva bi se ji ne smejala, in ona bi lahko klečala čisto blizu gospoda, ki mašuje pred oltarjem, in bi lahko molila. Da, molila. Zdaj ne more. Njene misli so še daleč, daleč od oltarja in prižnice in blago-diščega kadila, ki napolnjuje cerkev, daleč — o, Julka, kaj je rekla stara Petričevka, ko si se odpravljala na božjo pot...

Tak zgani se, punca! se je fantin spet za-drl in si delal prostor, da bi mogel ven. V tem so se še drugi obrnili in začeli odhajati. Maše je bilo konec.

Julka se je prestrašila. Nekdo je prihrumel in ji razpodel misli, ki so se zbirale za podvig k Bogu. Srce ji je vztrepetalo, kot da jo je nekdo udaril po obrazu. Na — zdaj je tu njega božja pot, njena molitev: O, Mati žalostna, glej mojo grbo...

Ivan, pojdiva,« je prosila Ivana, ko sta se gnetla po stopnicah, naj bi šla domov. Mašo sva zamudila, moliti ne moreva in še moja grba, si je govorila v se in Ivan jo je razumel. Umaknila sta se pod lipo za stopnico, da ju ni nihče videl.

»Kje so drugi?« je plaho vprašala, ne da bi si popravila ruto, ki si jo je prej tako nerodno zavezala.

»Se bomo potlej dobili. Jest so šli.« Potem sta sedla na zeleno travo in dolgo molčala. Oči so jima plavale v dolino, ki jo je obevalo pri-jazno sonce. Tam v desno stran so se smejale na gosto posejane hiše.

»Poglej, Julka, Ljubljana!« je pokazal Ivan. »O-o-o.« se je čudila Julka, a nič več tako kakor takrat, ko sta zrla z vrha in je Julka vzhrepenela, da bi šla nekoč v to belo mesto, med visoke in svetle hiše. Njene male misli so šle tokrat vse kam drugam. In Ivanove tudi. Vse naokoli je bilo tako lepo: cerkvice po zelenih gričkih, ki so drugovale Zalostni gori, zelene jase, stojnice, romarji, nad njimi pa spet slovesna pe-sem zvonov. Pa ona dva je nista slišala.

»Si že dala vbojame?« se je Ivan zbral. »Ne.« Nato sta vstala in stopila v cerkev.

Ivan je čutil, kako vse zija za njima in kaže: Glejte, on in tista z grbo! Pa se ni zato nikamor ozrl. Cerkev je bila prazna, le nekaj starih ženic je ždelo v klopi pred oltarjem in pod korom. Vse je še dišalo po sveti daritvi: klopi, oltar, bele rože, evetje in zelenje, nad vsem tem pa dimi blagodiščega kadila.

Julka je spustila v puščico denar, da je drob-no zaženketalo. Potem sta šla okrog oltarja. Julka bi stopicala najrajši po kolenih, tako jo je prevzelo. Ko pa je videla Ivana, da je že daleč pred njo, jo je postalo strah in hitro si je po-magala iz temnega hodnika. Potem sta sedla v klop. Mati božja na tronu ju je gledala. Julka se je zamiljala: »O, Marija, glej mojo grbo, od-vezmi mi jo!...« In nato se ji je v srce žilo sladko občutje božje bližine, duša se je oprostila težkih vezi in Julka je molila, molila... — F. K.

M. DRENİK
LJUBLJANA
Za aube in zavijačke
zlate niti, luskince, rožnati trakov i. t. d.

Joan Sen, kitajsko dekle

Tisti orjak, ki je sedel v točilnici Grand hotela v Pekingju, je bil brez dvoma Clark Wheeler. Takoj sem ga bil spoznal, čeprav mi je obračal hrbet. Med tisoč možkami nisem se nobenega našel, ki bi bil zmeraj hkrati naročil šilce konjaka in šilce whiskeyja in bi bil nato obe žganjici izlil na dušek vase. Vsi smo to čudno pitje nazivali na krovu ladje »Pariz«, kjer sta bila pred desetimi leti spoznala drug drugega, »požirek Clarka Wheelerja«. Radoveden sem pristopil k njemu.

Bil je res Clark! Toda prestrašil sem se, ko sem zagledal njegov obraz. Oči so mu ležale globoko v jamicah in roke so nemirno podrhtevale. Ubogi revež! Človek le ne pije brez škode leto in dan in dan in leto konjak in whiskey skupaj! Clark je razprl oči in me burno lopnil po hrbtu. Saj je zares vesel dogodek, če na drugem koncu sveta nenadoma zapazi prijatelja iz mladih dni! Na migljaj je rumeni točaj postavil pred naju dvoje »požirkov Clark Wheelerja« in že sta bila v živahnem razgovoru o spominih in doživljajih.

»Ze osem let čepim tu,« je otožno dejal in se kilavo nasmehnil s koncema ustnic. Prej se je zmeraj na ves glas grohotal, kakor se sploh smeje njegovi ameriški rojaki. Toda — osem let bivanja v Pekingju — to ni karibodi, to pač spremeni človeka! Poznam mnogo Evropejcev na Kitajskem, ki so po Kitajcih posneli njih tiho smehljanje in nevsiljivo vpludnost Daljnega Vzhoda. »Kaj si mislite o ženskah rumene polti?« me je mahoma vprašal.

Začuden sem ga pogledal. Kaj je hotel reči s tem? A govoril je dalje, ne da bi počakal mojega odgovora:

»Bilo je v prvem letu mojega tukajšnjega bivanja. Povabljeni smo bili na ameriško poslanstvo, nato pa smo šli v eno izmed majhnih hišic blizu Čin-Masovih vrat, kjer je bival moj znanec. Hišica je imela pozlačeno pročelje, pisane lampijončke. Čez nekakšno predvežo smo prišli v drugo hišo, saj ga ni odličenega Kitajca, ki bi hotel stanovati ob cesti. Treba je iti skozi obzidje in vrt, da prideš do njegovega stanovanjskega. Še zdaj vidim polmračno sobo, ki smo vstopili vanjo. Ondi je bilo čudovito dekle.«

Pogledal je predse. Tisto nedoločno orientsko smehljanje se je spet prikazalo na njegovem obrazu.

»Ime ji je bilo Joan. Joan Sen, čudovito ime! Moderna kitajska dekleta, ki hočejo ugajati, si izberejo namesto svojega imena, ime kake slavne ameriške filmske zvezdnice. Tu imamo tudi Greto, druga je Silva, tretja Jeanette. Ta, nečakinja mojega kitajskega znanca, pa je bila Joan. Nemara je oboževala Joan Granfordovo? Po imenitni zabavi je Joan pokleknila in zapela staro kitajsko pesem. Saj ni bila melodija za naša ušesa, a to pesem mi je nato zapela še sto in stokrat, kaj vem! Vem le to, da nisem hotel oditi iz Pekinga, ko me je moja trdka čez tri leta nato odpoklicala. Ljudje so se mi smejali, češ, spet eden, ki se ne more ločiti od Pekinga! Saj nisem edini, kar jih je Peking očaral in jih nič več izpustil iz rok! Moja trdka mi je poslala odpustnico, in ostal sem brez službe. Nihče ni vedel, da sem ostal v Pekingju le zaradi Joan Sene. Spočetka sem bil večkrat na njenem domu, kasneje sem jo vzel k sebi, po kitajsko seveda, saj več, kakšne so take ženitve! Mnogo Evropejcev stori tako, vendar izgubi naš človek, ki je poročil s Kitajko, takoj »svoje lice«. Takšno je bilo pred desetimi leti in zdaj je še hušje. Sicer sem pa slišal praviti, da se tudi Kitajci silno hudujejo, če postane kako njihovo dekle žena Evropeja.«

Slabo mi je šlo — prva leta in tudi kasneje. Moji prijatelji so se jezili name, da sem si vzel Kitajko za ženo. Ko sem prosil pomoči pri njih, sem dobil povsod zaprta vrata. Bridko je pozimi v Pekingju stradati. Joan ni hotela »stradati« z menoj. Večkrat je izginila iz moje hiše — pa se je zmeraj spet vrnila. Polagoma sem postal neznanoski ljubosumen. Le kam je hodila? Dejala je sicer, da obiskuje svoje starše, vendar ji nisem verjel. Neki notranji glas mi je dejal, da se Joan laže. Sklenil sem, da jo bom zasledoval.

Nekoga viharnega zimskega večera sem odšel zdoma in sem ji rekel, da sem povabljen na francosko poslanstvo in da se bom šele jutraj vrnil. Ponižno je zmajala z glavo, a njene oči so se živahno zaiskrile in so mi odkrito pokazale, kako je vesela mojega odhoda.

Ta noč je bila neznanoski mrzla. Burja, ki piha iz skrajne Mongolske, je tako hudo brila, da so se mi koje zasolžile, ko sem stal skrit za vrati ob vhodu. Brez dvoma sem čakal pol ure ali še več. Joan se ni prikazala. Mogoče sem ji pa le krivico delal? A vprav tedaj, ko sem jo v duhu zaprosil odpustanja in sem že hotel oditi, je prišla iz hiše. Obklečena je bila v krznen plašč z visokim ovratnikom, in dozdvevalo se je, da se ji jako mudi. Od razburjenja sem se tresel, ko sem se splazil za njo. Niti ozrla se ni, tako si je bila svesta varnosti. Na drugem vogalu ceste se je uesedla v rikšo, ki jo je očividno že ondi pričakovala. Kulju je zaklicala naslov neke hiše.

Divja jeza mi je vzplamtela v srcu. Za tole žensko sem se ves pogubil, in vsi Evropejci v mestu me zaradi nje zaničujejo! Nisem imel ne denarja ne prijateljev, ker se nisem maral ločiti od Joane! Pa komaj ti odidem iz hiše, pa že steče ven in kam na zabavo! Nehote sem segel v žep.

Začutil sem trdi ročaj samokresa skozi blago. V poslednjem času je bilo nekaj prask z Japonci, in zato nisem nikdar pozabil vzeti samokresa s seboj, kadar sem se ponoči oddaljil iz poselniške četrti.

Kuli z rikšo je prisopihal mimo. Namignil sem mu in se uesedl v vozilo. Kuli z Joano je bil pravkar izginil za vogalom. Pa sta ga še pravočasno došla, vprav tedaj, ko sta onadva izginila skozi Hatemenova vrata.

Moj kuli je pljunil in zasopel. Zgoših oči, tresoč se od jeze in mraza, sem buljil predse. Zdalj je kuli z Joano zavil v Cvetlično ulico. Skoraj bi bil bil na ves glas kriknil, videč, da se je kuli ustavil pred hišo s pozlačnim pročeljem. Pred hišo, kjer sem jo bil spoznal pred tremi leti!

Vsa cesta, kulijev obraz, lampijoni, vse se je zavrtelo pred menoj. Vzel sem samokres v roko in sem stopil v hišo.

Ne da bi se ozrl ne na desno ne na levo, sem hitel skozi dvorišča in veže. Dvoje, troje obrazov je šinilo mimo mene in se prestrašilo mojega obraza, razkuštranih las in samokresa.

Na alepo sem trčil v vrata. Joan me je prestrašeno pogledala. Za hip sem opazil grozo v njenih očeh. Poleg nje je stal odlično oblačen

Kitajec, ki ji je pravkar hotel sleči plašč. »Taka si ti!« sem zakričal, »čim odidem iz hiše, pa že hitiš na zabavo!« Mogoče sem bil dejal še kaj več — ne vem. Vem le to, da sem nenadoma držal samokres pred očmi in meril na Joano. Tedajci je planil Kitajec name. Napad me je iznenadil. Z udarcem mi je izbil orožje iz roke. Kakor mačka je prišločala Joana in pobrala samokres. Pomerila je — name. Pogledal sem jo. Ne besede nisem mogel črtniti. Samo gledal sem jo. Pritenila je — enkrat — dvakrat. Začutil sem bolečino v prsih in nato sem omedlel...

Zbudil sem se doma. Dva tuja Kitajca sta sedela pri postelji: glavna zdravnik, kot sem pozneje zvedel. V najkrajšem času sta me pozdravila; rane v prsih so dobro zaceljene. Joan je bila previsoko merila. Le za centimeter niže, pa bi bilo po meni...«

Umolknil je in se zaelmel v daljo. Rad bi ga bil kaj vprašal, vendar nisem hotel biti nadležen. Torej je moral tudi Clark, nekoč tako vesel korenjak, plačati davek Daljnega Vzhoda! Toda ona — žena, kaj se je zgodilo z njo?

»Pa Joan?« sem vprašal in ga nalašč nisem pogledal.

Natakarju je namignil, zvrnil je vase konjak in whiskey in dejal: »Saj boste le nekaj dni tukaj in se ne zmenite za predsojke? Torej me bo veselilo, če pridete jutri na večerjo k nam, da vam bom predstavil svojo ženo — gospo Joan Sen Wheelerja!« (J. Wechsberg.)

Milosti ne bo prosilo!

Ptička v gajbico železno zaklenite.
Kaj bo pel? — »Svoboda zlato mi vrnite!«

Presadite v klet globoko rožo milo —
velo cvetje vas bo sonca zaprosilo.

Hudourniku sgradite jez v planini —
zrušil ga bo — in razlil se po ravnini.

In sree mi v težke, tesne spone vkujte.
Da bi zajakalo, pa ne pričakujte!

Milosti ne bo prosilo —
in ne srlo težkih spon. — V bolesti nemi bo umrlo.

(Marija Brenčič.)

Pri nakupovanju rib

Pri nakupovanju dobro uporabljaj svoje oči. Zlasti pri ribah! Riba mora biti trda in imeti rdeče škрге, svetlo kožo in po svežem naj diši. — Čim prineseš ribo domov, jo takoj otrebi, da more zrak povod vanjo, pač pa je še ne daj v vodo. Mala prej, preden jo začneš pripravljati, pa položi ribo v mrzlo vodo. —

Ribo pridediš na razne načine. Moreš jo, na primer, nadevati s peteršiljem. Peteršilj opereš in

odstraniti trda stebila. Potem ga daš v ribo, ki je razrezana na primerne kose. Vsek kos prevežeš, povaljaš v jajcu in drobtinah in opraziš na presnem maslu.

Ribo pa moraš tudi skuhati v sopari. Očistiš jo, razrežeš in daš v vročo vodo, ki je z mastjo namazano. Na sito daš pokrovko in vse postaviš vrh posode, kjer voda vre, dakler ni riba mehka.

O jagodah v steklenicah

Nekatere vrste jagod, kot ribez, maline borovnice, brusnice, lahko obdržimo v navadnih steklenicah, in sicer brez sladkorja. Jagode otrebiš in izbereš in jih daš neumite in brez vode in sladkorja na vročo ploščo štedilnika ali v pečico, da se napno. Čim se je nabralo zadosti soka, tako da se ni bati, da bi se jagode osmodile, jih damo na odprt ogenj in pustimo, da nekajkrat zavro. Ko se nekoliko ohladijo, jih damo v osušene vinske steklenice (ali od slatine). Ko so se jagode popolnoma ohladile, daš v vsako polno steklenico žličko ruma in zamašiš z novim zamaškom. Sčasoma se naredi na vrhu plesniva mrešnica, ki jo pa iz lahke odstraniš, ko jemlješ jagode ven. Okus ni nič pokvarjen, celo dobro je to, da so jagode neprodušne zaprte. Če si pozimi želeliš teh jagod, tedaj jemlji z držanjem žličke jagode ven in jih daj v kozico, dodaj po okusu sladkorja in skuhaj mezo. (Ta način je zato izvrsten, ker porabiš le toliko sladkorja, kolikor je prav za okus, medtem ko je treba pri vkuhanju veliko sladkorja, da se ne pokvari.) Na ta način se jagode obdržijo leto dni — pa brez vsakršnega sladkorja.

Čudovito prijateljstva živali

John Dored dela posnetke za tedensko revijo in živi v Belgradu; ta si je iz abesinske vojne prinesel mladega jaguarja. Žival je medtem dorasla, je postala povsem krotka in je sklenila prijateljstvo z želvjo na vrtu svojega gospodarja.

»Slišite, ta otrok preveč tuli!«
»No, ko ste bili vi dve leti stari, tudi niste opere peli!«

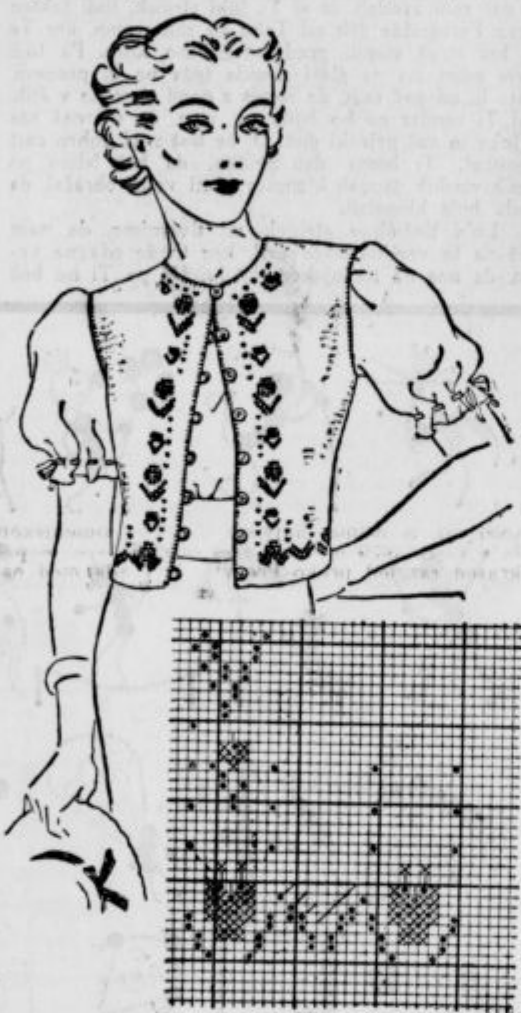
Domaci vrt

Cvetka na oltarju

Zdalj, ko se bliža kongres Kristus Kralja, imajo marsikje polno skrb, kako bi najlepšo okrasili oltarje po domovih in cerkvah.

V starih časih in še dandanes po deželi krake božje podobe s papirnati rožami, ki so sicer trajnejše, a največkrat zelo neokusne. Mnogo lepše napravimo, če postavimo na oltar — tako v cerkvi kot v domači hiši — preprost šopek svežega cvetja, ki poživl oltar in ga napravi mnogo prijetnejšega.

Suhih ali papirnatih rož se moramo kolikor mogoče izogniti in jih rabimo le pozimi, ko res

Prijeten in lep telovnik za poletne dni, ki si ga po pričujočem vzorcu iz lahke narediš in okrasiš.

ni nikakega drugega cvetja, in še takrat le v zvezi s svežim zelenjem.

Če hočemo okrasiti oltarje s svežim cvetjem res okusno, moramo razumeti v prvi vrsti govorico cvetlic. Tu odloča predvsem barva cvetja, oblika cvetov in rast ter zelenje rastline. Tudi simboliznost rož moramo upoštevati.

V naravi razlikujemo v glavnem štiri barve: belo, rdečo, modro in rumeno. Od teh pridejo v poštev za krasitev oltarjev le prve tri.

Bela barva je barva čistosti, nedolžnosti in svetlosti; obenem pa simbol devštva. Zaradi tega postavljamo na oltarje Brezmadežne predvsem belo cvetoče rože kot lilije, šmarnice, bele nageljne in vrtnice, belo cvetoče pelargonije, mirte, oleand-

dre, marjetice, kasneje dalije, gladijole itd. Vse te cvetice spadajo tudi na oltarje deviških svetnikov in svetnic.

Rdeča barva je barva veselja in nam služi za simbol ljubezni. Ker pa je rdeča barva tudi barva krvi, krasimo z njo tudi oltarje mučnikov, poleg oltarjev Kristusovih. Cvetje rdeče barve v najnežnejših odtenkih pa prav lahko porabimo tudi za okrasitev drugih oltarjev. Izmed rastlin imajo pač najlepšo rdečo barvo nageljni in vrtnice, ki bodo prav v dneh kongresa Kristus Kralja v najbujnejšem cvetju. V tem mesecu nam cveto v rdeči barvi še te cvetice: gladijole, dalije, naprstec, salvije, pelargonije, lilije, mak, fuksije in še druge.

Modra barva je barva zvestobe. Večna modrina neba se odraža v modrih spominčicah, razprostrtih zvončnicah in nežnih lanovkah. Z modrim cvetjem ne bomo krasili dosti oltarjev, ker je cvetje zelo nežno, rado odpade in se v že itak temnih cerkvah premalo odraža od ozadja oltarjev. Plavice, spominčice in vijolice rabimo bolj za krasitev domačih, hišnih oltarjev, pri katerih cvetje ne izgubi toliko vešave, ker nam za ozadje služijo bele stene, od katerih se odbija dovolj svetlobe.

Mnogo manj priljubljena pa je rumena barva, ker se ne druži posebno lepo z ostalimi barvami cvetja. Čeprav je v naravi pri cvetcih rumena barva zelo pogosta, je vendar ne moremo uporabljati za krasitev oltarjev, posebno ne kot samostojno. Že od starih časov izvira mržnja do rumene barve, ki naj nam predstavlja nekaj nižjega, odvratnega in zasramovanega. Izjemno delajo le rumene vrtnice.

Toliko o barvah. Pri okrasitvi oltarjev pa imajo tudi vaze veliko vlogo. Kot smo že prej šli teden čuli, ni vseeno, v kakšno posodo denemo te ali one cvetice. Belo cvetje spada vsekakor v visoke steklene vaze, ali belo barvane keramične. Vrtnice in nageljne ne stavišmo več kot tri v eno posodo. Barvane vaze uporabljamo le za temnejše cvetje, kjer želimo, da pridejo tudi drugi predmeti na oltarju do veljave. V visoke vaze spada le cvetje na dolgih pecljih, vanje slavlamo le nekaj cvetov iste barve, čeprav različnih nijans. Nizke, skladataste vaze so za oltarje manj uporabljive, ker zavzemajo preveč prostora in so manj učinkovite.

Tudi o zelenju bi se dalo mnogo napisati. Dovolj naj bo, da vemo, da se cvetice vseh barv najlepše in najkontrastneje odbijajo od zelene. Zato uporabljamo za ozadje vedno zelene rastline kot: evonimus, lavoriko, oleander, različne palme, asparagus, aspidistre itd.

Pred Najsvetejšo pa postavljamo po možnosti najzlahtnejše cvetje belih in drugih nežnih barv v najsvetlejših nijansah. Med cvetje pa povezujejo vršičke asparagusa, pravega jasmína, tamariske in listje tenkih vrtnih trav.

Da bomo dobili vsaj nekoliko pojma v okrasitvi oltarjev, naj nam služi popis okrasitve oltarja Kristus Kralja v cerkvi in v hiši. Še prej pa moram poudariti, da je stvar okrasitve zelo individualna in je skoraj nemogoče okrasiti dva oltarja z istim cvetjem in enako okusno. Najprej moramo premisliti, kako pada svetloba, kako bodo stale sveče, kakšno je ozadje in kakšne cvetice imamo na izbero.

Za ozadje vzamemo oleandre, ki bodo prav zdaj najlepše cveteli. Najlepši so svetlo rožnato cvetoči. Ker pa je neobičajno oleandrovo listje živo in nelepo, ga prej dobro umijemo, da s tem zadobi listje spet lep sijaj. Za na oltar narežemo kolikor mogoče veliko rdečega cvetja, kot dalije, gladijole, mak, naprstec, salvije, lilije ter nageljne in vrtnice. Večje cvetove, ki so rezani s krajšimi peclji, postavimo v nizke vaze in pridejo bolj v ospredje na oltarni mizi. Za njimi razvrstimo visoke vaze z mešanimi šopki cvetja in zelenja. Svečnike postavljamo nad te vaze ali za nje. Ako nam cvetja preostaja, ga postavimo na še eno nekoliko višjo polico, da nam krčje ozadje.

Okoli tabernaklja namestimo vrtnice in nageljne, tako da cvetje, ki je v nežnih rdečih odtenkih, poudarja skrivnost in svetost, ki veje od monstrance. Cvetje ne sme biti nikdar sestavljeno preveč nasprotno, marveč mora izražati ves člar lepoto in skladnost barv.

Ob straneh pa postavimo še nekaj lepo cvetočih lončih, ki morajo harmonizirati s celoto oltarja.

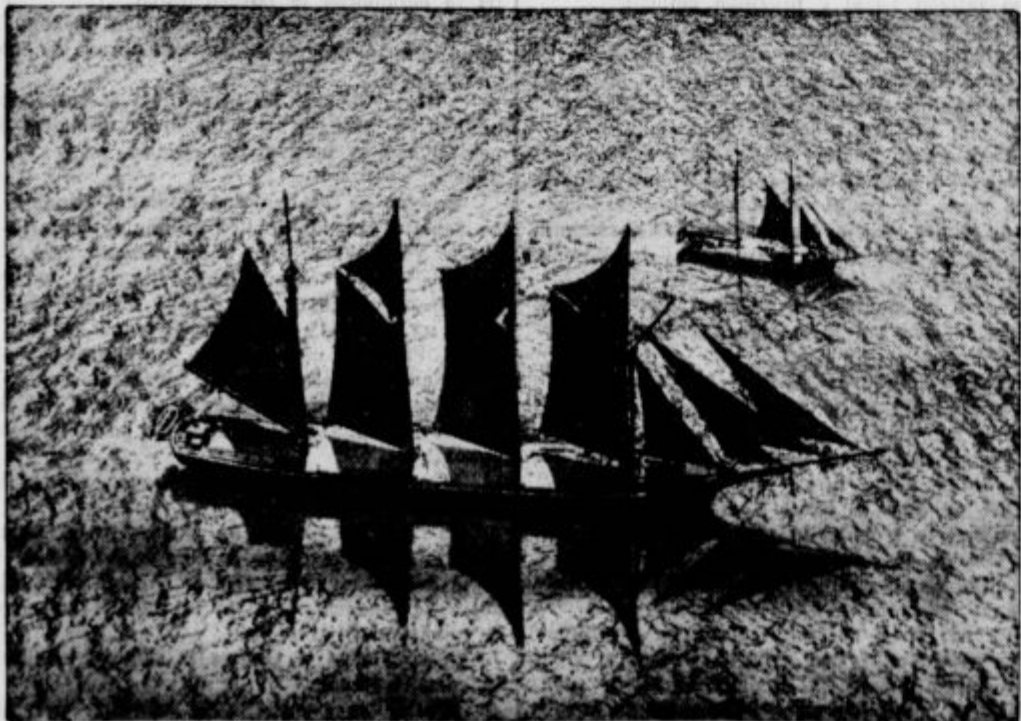
Po domovih pa krasimo hišne oltarčke s prav raznovrstnim cvetjem. Tu moramo le paziti, da izstopa iz oltarja kip ali podoba, da oltar ni prepoln, kajti s tem izgubi oltar mnogo na svojem pomenu. Dostikrat napravi ena sama cvetica v primerni vazi oltar bolj okusen, kot veliki šopki raznovrstnega cvetja.

Kurja očesa

Najboljše sredstvo proti kurjim očesom je mast CLAVEN. Dobite v lekarnah, drogerijah ali naravnost iz tvornice in glavnega skladišča M. Hrnjak, lekarnar, Sisak. Varujte se potvorbi!

Zaščitni znak

Luč in senca na morju. Lep posnetek neke naše jadrnice ob dalmatinski obali.

Lamaisti so našli svojega Dalai Lama

Petletni deček je postal njihov 14. verski in svetni poglavar

Leta 1933 je umrl vrhovni poglavar lamaistov, Dalai Lama. Po veri te močne budistične sekte se je njegova duša ob ločitvi telesa preselila v nekega otroka, ki je prišel na svet v prav tistem trenutku. Ta otrok mora postati novi poglavar lamaistov, njihov Dalai Lama, kakor je prejšnji bil rojen ob smrti svojega predhodnika, itd. — daleč nazaj v nejasno zgodovino. Duh Dalai Lama se tako ohranja iz roda v rod in današnjim lamaistom vlada isti duh, kot jim je vladal pred stoletji. Najsi bodo v tej veri kakršni koli vplivi že, presenetljivo je to hrepenenje, da mora verske resnice skozi vse dobe varovati isti duh, ki prehaja iz prejšnjega Dalai Lama v tistega njegovega vernika, ki pride na svet v trenutku njegove smrti.

13. Dalai Lama, ki je umrl v decembru 1933.

Od leta 1933 so lamaistični menihi iskali po širnih kitajskih provincah v Tibetu, da bi našli tistega srečnega otroka, ki je izbran za njihovega verskega in svetnega poglavarja. In danes že gre med tisoči lamaistov vesela vest, da so ga našli. Iskali so ga pet let, kar v tamošnjih razmerah, kjer ni vse tako v knjigah vpisano in ni takih prometnih sredstev, ni prav nič čudnega, saj ga večkrat iščejo še veliko dalj časa. Novi Dalai Lama je 14. po številu in je star šele pet let. Lamaistični menihi so ga vzeli staršem, ki so ponosni na to izredno srečo, in ga odpeljali v prestolnico Dalai Lama, ki je v mestu Lhasa. Tu ga bodo vzgojili po vseh postavah lamaistične vere, da se usposobi za samostojno vodstvo lamaizma. Seveda kot otrok ne bo veliko »vladale«, v tej dobi bodo vladali pisani in nepisani predpisi

iz prejšnjih dob, ki se jih lamaistične množice zvesto drže.

Glavni nauk lamaizma je vera v reinkarnacijo — ponovno rojstvo nekaterih božanstev, zlasti Dalai Lama. Sicer pa je lamaizem poln astrologije in čudne mešanice azijskih ver, kjer se duhovnost in materija prepletata v nerazumljiv svet verskega in kulturnega življenja. Lamaisti po Tibetu imajo tudi veliko samostanov, v katerih živi tudi po 4000 menihov. Versko središče pa je seveda prestolnica Dalai Lama v Lhasi, kamor vsako leto romajo velike množice Tibetancev. Imajo veličastne templje, zidane pod vplivi kitajskega in mongolskega stavbarstva, v katerih lamaistični menihi v nedopovedljivem šundru pišalk, tolkal in ropotal vseh vrst opravljajo obredne molitve.

Lamaizem se je razvil iz budizma, ki je prodril v Tibet v 7. stoletju in je tu pod vplivi raznih čarovnij in praznovterij dobil posebno obliko in se razvil v močno sekto, ki danes daje kulturni in verski značaj vsemu Tibetu. Za pravega ustanovitelja lamaizma pa velja »menih Tsongkhapa (1357—1419), ki je uredil dotlej razvrano in ne-

urejeno lamaistično bogoslužje. — Pa tudi v te pokrajine, kjer vladajo skrivneni leseni in pa zlati bogovi z mnogimi rokami in po več glavami, je že Cerkev prinesla luč krščanstva, ki vztrajno osvaja duše in jih vodi od praznovterja k pravi veri v Boga.

700 let japonskega tiska

Na svetovni razstavi tiska, ki bo leta 1940 v Lipskem, bo zastopan tudi japonski tisk. Na tej razstavi bodo Japonci pokazali zgodovino »črne umetnosti« pri njih, ki jo poznajo že 700 let. Njihov oddelek bo zavzemal zelo velik obseg. Poleg drugih zgodovinskih zanimivosti s področja tiska bo razstavljenih tudi 60 najstarejših tiskanih japonskih del, med njimi več budističnih spisov, ki so bili natisnjeni že pred 700 leti in so danes na glasu kot najdragocenejši dokaz japonske kulture. Razstavljenih bo tudi več del, ki so bila natisnjena v 17. stoletju v posebnem tisku, ki ga je iznašel »japonski Gutenberg« Kozo Motogi. Večino razstavljenega prostora pa bodo zavzele knjige in ilustracije najnovejše dobe.

Za dobro ime »neumne kokoši«

Le kdo si je izmislil tisto prislovico: neumen kot kura —? Res na prvi pogled kokoši ne kažejo posebne darovitosti, zato služijo za primero k učenecem trde glave, ki so bolj počasni za sprejemanje zlasti računskih nauk — toda vse to je le na prvi pogled. Na prvi pogled pa je marsikaka stvar dokaj neumna, ker zanimivost je šele na dnu, ko se v kako stvar poglobiš.

Tudi kokoši so od blizu za bistrrega opazovalca po svoje pametne in celo darovite. Poglejmo samo koklo, koliko dela ima s svojo drobno družino in kako skrbno in posrečeno ga opravlja! Neprestano čeblija okrog svojega drobiža — površen opazovalec bi mislil, da vedno enako, v resnici pa jim govori na trinajst različnih načinov! Sedaj jih vabi k sebi, sedaj spet svari pred nevarnostjo, največ pa jim čeblija, da je tu in naj se ne oddaljijo preveč, itd. Vse, kar je taki majhni družini treba, ji koklja pove brez besed, samo s svojim raznovrstnim glasom. Glede petelina so najnovejša opazovanja ugotovila, da ima petnajst različnih glasov, s katerimi slišno svojemu dvorišču vse pove, kar mu je treba povedati. Ostalo pa pove s kljunom in ostrogami — to je pa še poseben poudarek.

Posebno pozornost pa je v znanstvenem svetu vzbudilo odkritje, da se kure — pa tudi ostali ptiči — sporazumevajo s svojim mladim zarodom, še preden je ta preluknjal lupino jajca in pogledal v svet. Pišče že iz jajca kliče koklo in ta mu odgovarja. Da, še več! Če koklja opazi kako ne-

varnost, mačka ali roparsko ptico, brž da svarišni glas in pišče v jajcu na povelje utihne. Tako se sporazumeva živalski svet, ki tudi po svoje ljubi življenje in samega sebe.

Vsaka žival je toliko razumna, kolikor ji je treba, da se ohrani ona sama in njena vrsta. V to so usmerjene vse njene zmožnosti, ki se človeku le postopoma in po dolgem opazovanju odkrivajo. Kako čudovito n. pr. nekatere ptice, zlasti roparice, vidijo! Postolka nepremično frfota v zraku, 20 ali 30 metrov nad njivami, in lahko vidiš, kako z očmi išče po zemlji. S te višine vidi pod seboj vse, kar je zanjo važno. Zgane se miška v razoru, v visoki travi ali dozorevajočem žitu, in postolka zgane krila in pade nanjo kot kamep. Tako ostre oči imajo tudi druge ptice roparice, kanja, kragulj, orli, ki zmorejajo iz velikih višin pregledati svet pod seboj do vseh podrobnosti.

Svet je poln zanimivosti in lepote, le človek mu mora odpreti oči in srce, da ne hodi kot tuje ali slučajni popotnik po njem, ampak kot njegov kralj.

Teško je iti s krivdo na oni svet

Romunski kmet na smrtni postelji priznal 40 umorov

Revolucija v Rusiji v letih 1917—1921 je povzročila silno veliko gorja, ki bo težko kdaj vse odkrito. Kaj vse se je v teh letih v Rusiji in na njenih mejah dogdil, se je po dvajsetih letih nekoliko odkrilo pretekli teden v Romuniji v vasi Duposar, blizu Kišineva. Tu je umiral kmet Edvedev, ki je na smrtni postelji pred duhovnikom in več pričami iz vasi priznal, da je s svojim bratom in še nekaterimi tovarši in onostran meje sprejemal begunce iz takrat razvrane Rusije in jim pomagal, da so prišli čez Dnjestr na romunsko tla. Tu pa, ko so oni že mislili, da so na varnem, so jih vse pomorili in pobrali denar in dragocenosti. Ker so to bili večinoma zelo imoviti Rusi, ki so na ta način upali priti čez Dnjestr in uiti divjanju boljševikov, so si Edvedev in ostali udeleženci nabrali s temi zločini dokaj premoženja, ki so ga dvajset let mirno uživali. Zrtev teh prevozov čez Dnjestr je bilo po priznanju Edvedeva kakih 40, njihova trupla so pometali nekaj v reko, nekaj pa v vodnjak v vasi. Edvedev, ki je kmalu po tem priznanju umrl, je povedal tudi imena

Dva prijatelja se vozita po železnici in se pogovarjata. Prvi pravi: »Da, da, na vsak belic je treba gledati, če hočeš na stara leta kaj imeti. Jaz sem začel varčevati pri izdatkih za cestno železnico in tako se mi je polagoma nabralo sedanje premoženje.« Drugi nato: »To se pa danes ne more več, danes je kontrola mnogo strožja.«

Starejša gospa si hoče vročega poletnega dne privoščiti veselje, da bi se enkrat v življenju peljala z letalom. Ko so bili že nekaj časa v zraku, pokaže pilotu proti propelerju in pravi: »Sedaj ga pa že lahko ustavite, mi je že mnogo hladneje.«

Mala sestrica piše svojemu bratu, ki je prejšnji teden odšel k vojakom: »Dragi brat, upam, da si tudi pri vojakihi priden in da vstaneš toliko zgodaj, da te ne čaka vsa četa na zajtrk.«

Z gorečim senenim vozom po vasi

V četrtke je vas Kobelvit blizu Vratislave v Nemčiji razburil strašen dogodek, ki se samo po sebi ni končal s hujšimi posledicami. Neki kmet je po vasi peljal poln voz suhega sena, ko nenadoma opazi, da seno gori. Skočil je v voza in skušal odpreti konje, toda konji so se zaradi dima in ognja — oženi je v nekaj trenutkih zajel ves voz — splašili in tako vpreženi zdrveli po vasi. V vetru je bil ogenj čimdalje večji in prebivalstvo je preplašeno bežalo od te velike goreče baklje, pred katero so bežali tudi konji, pa ji niso mogli uiti. Začelo je biti plat zvona, nekateri so skušali leteti ogenj ustaviti, toda nihče se ni upal divjim konjem prav približati. Nesreča se je ustavila šele, ko se je oje odlomilo in so konji sami zdrveli naprej. Voz je obstal na mestu in pogorel do konca. Požara in vse te nesreče je bil kriv kmet sam, ki si je na vozu, ko ga je odpeljal s travnika, zadovoljno prižgal pipo in odvrgl vžigalico, ki pa je padla še na voz, kjer se je seno kmalu vnelo.

Deset slovaških vojakov utonilo

Pri vajah konjeniškega polka na reki Nitri se je četi pod poveljstvom četovodje Antona Hrubega pripetila težka nesreča, ki je terjala deset življenj. Ko se je četa v čolnu vozila čez reko, je eden izmed vojakov nenadoma zavpil, da v čoln vdira voda. Vojaki so v zmedu skočili vsi na eno stran, čoln se je zamajal in prvi vojak je skočil v vodo, da bi splaval do brega. Ko so ga tovariši videli, so v hipu vsi poskakali za njim. Vse se je odigravalo silno hitro, komaj se je četovodja zavedel, kaj se dogaja, so bili že vsi vojaki iz njegovega čolna v vodi. Dobro pa je znal plavati edino četovodja, ki je takoj skočil za svojimi vojniki, da bi jim pomagal k bregu, ko je videl, da večina ni vajena vode. Pa ga je zbežana gneča potegnila za seboj v valove in je utonil tudi on. Pionirji, ki so z nasprotnega brega prihitali na pomoč, so pet vojakov še pra-

Nedeljsko popoldne v španskih mestih. Biko ženejo v stadion, kjer bodo bikoborbe. To je prilika za bikoborce - amaterje, da na ulici pokažejo svoje spretnosti, ker se v areni še ne smejo spoprijeti z močnimi živalmi. Slika je posneta v Pampleni ob prazniku »Fiesta de San Fermin«.

— Pri neredni stolici, napetosti črev vsled zapeke prav odlično odvaja naravna »Franz-Josefova« grenka voda zaostanke prebave nakopičene v črelih. V zdravniški praksi se uporablja »Franz-Josefova« voda s polnim uspehom pri odraslih kakor tudi otroci.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15 485 25 V. 35.

Knud Hamsun praznuje 80-letnico

Mož, ki se je moral trdo boriti za vsako skorjo kruha

Mož, ki je šel skozi vse poklice, umiril se je šče ob peresu.

Največji norveški pisatelj Knut Hamsun, ki je tudi Slovincem dobro znan po mnogih prevodih, je na svojem posestvu v Nørholmju učakal svoj osemdesetletnico! Življenje ga je kruto metalo semintja, dokler ni našel samega sebe daleč zunaj na deželi, ob ženi in peresu. Njegov oče je bil krojač in se v mladosti seveda tudi sinu ni moglo bogve kako dobro goditi. S štirinajstim letom je šel od doma, da bi se začel učiti preživljati. Učil se je čevljarstva, bil je ljudskošolski učitelj, uradnik, prišel je v Kristianijo, kjer je prvič predajal svoje pisane vrstice, ki pa takrat še niso imele nobene cene. Ko se mu je vse ponovno začelo, je moral pričeti za telesno delo, postal je delavec na cesti. Leta 1882 je odromal v Ameriko, kjer se je preživljal nekaj let kot poljski delavec, prodajalec in uradnik. Ko se je vrnil v domovino, mu tudi usoda še ni bila nič bolj mila. S predavanji in pisateljevanjem se je prebil do l. 1886, ko je drugič šel v Ameriko. V teh razmerah je zorelo njegovo delo »Glad«, ki ga je kmalu nato vrgel na papir in mu je prineslo prvo slavo in prvi res nekaj vredni zaslužek. V Ameriki si je nekdo najel dvorano, po mestu pa je dal razširiti na stotine letakov, v katerih je napovedoval, da bo neki neznanec pred tako in tako množico poslušalcev predaval o samih senzacijah Dvorana je bila v resnici razprodana, poslušalci so pričakovali kakih odkritij o politiki in vodilnih močeh, ali o novih iznajdbah ali celo kaj iz spiritizma. Pa je stopil pred nje mlad norveški pisatelj in jih dve celi uri moral s svojimi nazorji o morali sploh in o ameriški morali posebej. Nastal je pravi skandal in Knut Hamsun je moral zapustiti vroča tla. Ko mu je bilo štirideset let, je šel njegov »Glad« že po svetu, začeli so ga prevajati v vse svetovne jezike. Leta 1909 se je oženil — drugič — z Marijo Andersen, ki je bila prej gledališka igralka. Vzel jo je seboj kar od akušnje in je moralo vodstvo gledališča zaradi tega

predstavo odpovedati. L. 1918 se je naselil na svojem sedanjem posestvu, kjer živi s svojo ženo daleč od mestnega vrveža, v katerem še nikdar ni mogel uživati. Tu je spet našel tisto zemljo, ki se ji nikdar ni mogel odtujiti in ki jo tako lepo povečuje v svojem delu »Blagoslov zemlje«.

Knud Hamsun — njegovo pravo ime je Pedersen — s svojo ženo na stopnicah njegovega doma v Nørholmju na Norveškem; 4. avgusta bo praznoval 80. letnico svojega rojstva.

Vsako poletje v Rimu enajst dni nepretrgoma praznujejo praznik poletja (»Festa de Noantri«), za katerega so vse ulice po obeh straneh Tibere slavnostno okrasene. Na sliki svojevrsten slavalok s znamenji veselja in razigranosti.

Dne 18. julija je Španija praznovala praznik narodnega prerodenja. Na sliki delavka ob blagosavljanju zastave njene delavske organizacije.

3000 let stari prstni odtisi

Egiptovski oddelek britanskega muzeja je objavil uspehe najnovejših raziskovanj slavnega Tut-anch-Amonevega groba. Za široo javnost bo pač najbolj zanimiva vest, da so na predmetih iz tega groba odkrili tudi prstne odtise, ki so stari okrog 3000 let. Ze prej so zgodovinarji domnevali, da so v grob bogatega faraona kmalu po njegovem pogrebu vdrla tatovi, ki so veliko dragocenosti odnesli. Na posodah za olje in mazila je sedaj britanski muzej odkril njihove prstne odtise, ki so še dobro ohranjeni. Na podlagi teh odtisov so strokovnjaki obnovili ves potek vloma in britanski muzej ima ves načrt, kako so pušavski roparji vdrli v piramido, ki je bila zanje prava trdnjava, in na katere predmete so se predvsem namerili.

Tekstilna industrija »ŠIK«

Gospodarska cesta 13 (Kolizej)

obvešča cenjeno občinstvo, da bo otvorila v ponedeljek svojo tovarniško prodajalno vsakovrstnega moškega, ženskega in otroškega svilenega in bombažnega triko perila po stalnih tovarniških cenah, zato prosi za obisk brez obveznosti nakupa.

Kamnoseški stroji

za obdelavo vseh vrst naravnega in ume-
tnega kamna dobavlja iz priznane tovarne

CARL MEYER, MARKTREDWITZ, Bavarska

njen generalni zastopnik za Jugoslavijo

GUSTAV LEVIČAR, Ljubljana

pisarna in skladišče Masarykova 48

Dobavlja tudi vse vrste brusilnega materiala.

Zahtevajte izšpne ponudbe. — Dobava kratkoročna.

Posestva

Nova hiša

ugodno napredaj v Dom-
žalah pri kolodvoru. In-
formacije: Cevljarstvo
Stanko Povž, Ljubljana.
Celovška 47. (p)

Lepo posestvo

obstoječe iz vinogradov,
sadežnikov, travnikov in
njiv, z velikim gospodars-
kim poslopjem, 20 minut
od Celja, poceni napredaj.
Informacije: Gorjup,
Teharje, Osenca. (p)

Napredaj posestvo

zaradi družinskih razmer
ali se zamenja za manjše
posestvo. Površina 12 ha
njiv, travnikov, sadnega
vrta in gozda je okoli
doma. Vinograd s hr-
mom je oddaljen 2 km.
Hiša in gospodarsko po-
slopje sta v dobrem stan-
ju. Zivine se redi 12
glav. — Pojasnila daje:
Franc Selak v Bučki. (p)

Auto-motor

Poltonski zaprt avto

poceni prodam. Sušteršič,
mehanična delavnica, Tr-
zaška cesta, Vič. (f)

Motor »BSA« 500 ccm

s priklopo prodam za
6500 din. Kavčič Ivan,
Oreh 21, p. Stražišče
pri Kranju. (t)

DKW motor

250 ccm, sportmodel, pro-
dam. Cena 2800 din. Na
ogled vsak dan od 4. do
7. Cizerl, Stari trg 24-11.

Motorno kolo Phänomen

»Sachs« 98 ccm, brezhi-
ben, kot nov, vožen 1200
kilometrov, ugodno na-
prodaj. Peternel, Hreno-
va 14, Ljubljana. (f)

Motor »Indian Skaut«

600 ccm, v dobrem stanju,
prodaj za 4500 din ali
zamenjam za osebni avto.
Ključavničarsko-mehanič-
na delavnica »Metals« —
Slovenski Javornik. (t)

Eleganten Ford

Elif, stridsedna limu-
zina, najnovejša tipa, ma-
lo vožen — garantirano
brezhiben — prodam. Po-
nudbe upravi »Slovenca«
pod »Elif-gotovina« št.
11931. (f)

Ugodni nakupi

Fiat 520 limuzina, Fiat
509 poltovorni, Opel 6 ci-
lindrski limuzina, motor-
no kolo Harley Davidson
350 ccm. V račun vzamem
motorno kolo 200 ccm. —
Kreutz, mehanik, Ormož.

Avto tovorni avtomobil
TEMPO nosilnosti 1500 kg
tri in štirikolesni, skromni
v uporabi goriva in trpežni
so idealno prevozna sredstva
za vsako podjetje. Informa-
cije pri zastopstvu
TEMPO-avtomobilov »LUSTRA«

V. LAZNIK
LJUBLJANA, Gosposvetska 8.

Avtomobilisti pozor!

Ako hočete ohraniti vaš
motor in doseči dolgo-
trajnost vašega vozila,
uporabljajte edino le ori-
ginalno pennsiljansko
avtomobile Selectol Oil
AFBB. Zahtevajte to olje
povsod. — Glavna zaloga
Benz Oil Service A. Hme-
lak, Tyrševa 35a. — Isto-
tam vedno na zalogi vsa
strojna cilindrska olja,
tovratna masti, avtomati-
čno olje, hladilno olje,
repično olje, ricinus olje,
parafin vazelini, bencin,
dieselnaftha, petrolej. (f)

Zivati

Bernardince

pravilno, krasno barva-
ne, čiste pasme, 7 tednov
stare proda po 250 din
komad Škerlj, Metlika. (f)

Napredaj:

bela kobilica (vpražna), s
petmesečnim žrebičkom,
za lahki tovor, neplasilj-
va; mlad žrebec, dve in
pol leta, polkrven pedi-
gree, pohleven; valjač,
štiri in pol leta, polkrven,
pedigree, za ježo pripra-
ven, tudi čisto vpeljan in
neplasiljiv. — Dr. Koko-
schinegg, Počehova 91,
Maribor. (t)

Vnajem

ODDAJO:

Nova enodružinska hiša
z vrtom se odda za več
let v najem s 1. avgus-
tom v Vizmarjih št. 145.

Pekarna

s podružnico in komplet-
nim inventarjem se ugod-
no takoj odda. Naslov v
upravi »Slovenca« Maribor
št. 1043. (n)

Lokal s stanovanjem

v sredini trga se takoj
oddaja mehaniku ali urarju
v najem. Sigurna eksis-
tenca. Naslov v podruž-
nici »Slovenca« Celje. (d)

Trgovino in gostilno

na prometnem kraju, do-
bro obiskano, takoj oddam
v najem zaradi smr-
ti v družini. — Naslov v
upravi »Slovenca« pod št.
11869. (u)

Stanovanja

ISČEJO:

Trisobno stanovanje
sončno, blizu sv. Jožefa,
iščem s septembrom ali
pozneje. Ponudbe v upr.
»Slov.« pod »Mirna stran-
ka« št. 11818. (c)

3-4 sobno stanovanje

iščem za 1. november na
Poljanski cesti ali nepo-
sredni bližini. Ponudbe
do 3. avgusta upravi »Slo-
venca« pod »Zdravnik«
št. 11932. (c)

Enosobno stanovanje

komfortno, isčeta novo-
poročena, oddaljeno 20
minut od Gledališče ul. za
avgust ali september. Po-
nudbe upravi »Slov.« pod
6Zgoraj št. 11849 (d)

ODDAJO:

Enosobno stanovanje
oddam. Jurčkova pot 101.

Enosobno stanovanje

oddam. Ogled od 10.—2.
Idrijska 3. (d)

Dvosobno stanovanje

oddam. Polzeve se: Vidov-
danska 1, hišnik. (d)

Dvosobno stanovanje

lepo, sončno, oddam ta-
koj ali tudi pozneje. Po-
ljane št. 20, p. St. Vid.

Štirisobno stanovanje

srednje veliko, komfortno,
oddam z novembrom. —
Pojasnila: Dvorakova ul.
št. 6-IV. Telefon 33-14.

Suho, sončno stanovanje

v podprtilje, dve sobi,
kabin, kuhinja, pritliko-
le, oddam stranki odras-
lih oseb. — Ulica Stare
prave 25, dohod Domo-
branska cesta. (d)

Ženitbe

Do 60 letnega upokojenca

ki želi lasten dom, bi po-
ročila 50 letna kuharica.
Ponudbe upravi »Slovenca«
pod »Mož značaja« št.
11683. (2)

Obrotnik

s hišo in posestvom, 35 le-
ten, poroči gospodino ali
vdovo z deželo. Dopise
s sliko upravi »Slovenca«
Maribor pod »Srečna 1056«
št. 11743. (2)

Šivilja

želi spoznati nad 40 let-
nega državnega usluž-
benca; vdovi z otrokom
ali upokojenec niso iz-
ključeni. Ponudbe upravi
»Slovenca« pod »Ljubim
mir« št. 11787. (2)

Gospodinjo

45—50 let staro, isče do-
bro situiran predelavec
vdovec, eventualno jo ta-
koj poroči. Dopise upr-
vi »Slovenca« Maribor
pod »Postena in krčan-
ska 1065«. (2)

Kmečki fant

s posestvom in hišo za
trgovino, želi poročiti de-
kle od 20 let naprej, ki
je izučena trgovine me-
sanega blaga, s primerno
doto ali pa da ima že
sama trgovino kje v na-
jemu ali kaj podobnega.
Ponudbe s sliko je po-
slati upravi »Slovenca«
pod »Srečna bo, katera
bo« 473-11661. (2)

Vse manufakturno
blago prodajamo po
izredno nizkih cenah.
Le v Vašo korist bo, če
nas čimprej obiščete!

MANUFAKTURNA TRGOVINA DOBRIH KVALITET

A. Žlender LJUBLJANA
Mestni trg 22

Vdovec

posestnik na deželi isče
nevasto. Naslov v upravi
»Slovenca« pod št. 11663.

SOBE

ISČEJO:

Lepo opremljeno sobo
brez mrčesa, isčem v bli-
žini Bleiweisove ceste. —
Ponudbe na Nemški kon-
sulat. (c)

ODDAJO:

Opremljeno sobo
s posebnim vzhodom, takoj
oddam mirni osebi. Rim-
ska cesta 3. (d)

1. avgusta

sprejem gospoda na sta-
novanje. Naslov v upravi
»Slov.« pod št. 11843. (d)

Dve opremljeni sobi
zračni, sončni, v 1. nad-
stropju, takoj oddam. —
Naslov v upravi »Slov.«
pod št. 11850.

Prazno sobo

sončno, s stedišnikom —
podprtilje, oddam eni
osebi za 150 din. Naslov:
Malgajeva 9. (s)

LETOVIŠČA

Letoviščarjem

se priporoča najboljša in
najcenejša letovišča in
kopališča »Inglis«, Polja-
ne nad Škofjo Loko.

Pozor, letoviščarji!

Pri Sv. Križu nad Zelez-
niki se takoj oddata dve
lepi sobi s tremi poste-
ljami in vso opremo. Gor-
ski zrak, izredno lep raz-
gled. (L)

Pensionat na morju

za mlade gospodine —
boljših družin, ki ne ob-
iskujejo več šole in ki bi
se radi izpopolnile v zna-
nju tujih jezikov (v fran-
cosčini, angleščini in nem-
ščini) in glasbi, sprejema
Pensionat Sv. Josipa v
Splitu, Vojkova Mišica 11
(francoske sestre). Pen-
sionat je v lastni villi,
ki ima krasno lego v ve-
likem perivoju blizu ko-
pališča, pet minut od ko-
lodvora. Občevalni jezik
je francoski, seveda se
lahko na željo obučuje
v drugih jezikih. — Vse
informacije daje pensio-
nat.

STROJI

Pletilni stroji

št. 8-70, ter drugi —
napredaj. Haus Vila, To-
varniška 27.

Kleparski stroj

(zikenmašino) malo rab-
ljeno, močnejše vrste —
prodaj. Drnovšek, Kneza
Kocija 4, Siska

Specijalna

delavnica
za pre-
vijanje,
popra-
vljanje
elektromotorjev in dinam.
Izvršujem instalacije na
pogon in luč, na skladišču
ves elektromaterijal ter
motorji za pogon in di-
name za luč.

Fr. Perčinčič
elektropodjetje, Ljubljana
Gospodarska 2. 16. telefon 23-7

Glasba

brezplačen pouk v igračah
za otroke

lahtevajte brezplačen pouk

MEINEL-HEROLD
22. let. naj. harmonice glasbi
MARIBOR št 102

Kupim
dobro ohranjeno harmo-
niko. — Naslov v upravi
»Slovenca« pod št. 11867.

Gramofonske plošče
slagerje, plesne, narodne
harmoniko in petem samo
din 30.—. Stare vzamem v
račun.

Elektrolon
PASAJA NEBOČIČNIKA

Lep angleški harmonij
dobro ohranjen — ugodno
napredaj. Lina Planinšek,
Mirna. (g)

Novi modeli čelo-flauta
bandonion register
Oglejte si brezobvezno
pri
R. Warbinek
Ljubljana, Miklošičeva c. 4
Najcenejša v njeni kvaliteti

Harmonij
deset registrov, dva ko-
lenika, močan glas, pri-
praven za kapelo ali ma-
lo cerkev, ugodno napre-
daj. — Naslov v upravi
»Slovenca« pod št. 11790.

Tvornica harmonijev
Ivan Kacin, Dom-
žale, dobavlja prvo-
vrstne harmonije evrop-
skega in ameriškega si-
stema od 2000 din, piani-
ne, moderno izdelane po
9000 din. Prenavija, ugla-
suje orgle. Cene nizke,
tudi na obroke. Zahte-
vajte cenik! (g)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Dvignite sledeče ponudbe
Moda
Pošten uradnik
Službeni list
Stavbna parcela
Tako 10625
Tehurad
Točnost
Zbiratelj
Zgovoren in trezen
»200.000«

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št. 17, da je
odstopila od tožbe. —
Zakrajšek Franc, Hiten
št. 5, p. Nova vas pri
Rakeku. (o)

Objave
Preklic!
Podpisani obzalam ter
preklicujem vse neresni-
čne vesti, katere sem go-
voril o pokojnem Zadniku
Jožetu iz Velikih Lašč
št. 17, kar je bilo vse ne-
resnično, ter se tem po-
tom zahvaljujem njegovi
ženi Zadnik Franciski iz
Velikih Lašč št.

Otroški kotichek.

Pravljica iz gozda

(56) Poglavar Palček je vzel iz vrečke vrv, dal konec Zlatokljunčku v kljunček, ki ga je ponesel na dovolj široko vejo. »Ko privežeš, nam daj znamenje!« je zavpil za njim.

(57) Zlatokljunček je imel dovolj truda, preden je bila vrv privezana. Palčki, ki so ga čakali, so postali že nestrpni. Pa se je že zaslišal Zlatokljunčkov jasni glas: »Halo, halo, vrv je privezana.«

Kolesa otroški vozički

motorji
trickiji
šivalni
stroji

Ceniki franko!

Igračni vozički, skiroji, avtomobilčki, koles deli

TRIBUNA F.B.L. LJUBLJANA

Podružnica: MARIBOR

Prodamo

Najugodnejši nakup
moških oblik nudi
Presker, Sv. Petra c. 14,
Ljubljana. (1)

Orehova jedrca
med in vosek dobite naj-
ceneje: Medarna, Ljub-
ljana, Zidovska ulica 6.

Na prodaj
šest velikih cvetočih ole-
androv, Alojzjevišče, Po-
ljanska cesta 4. (1)

Vrtni stole
zložljive, nove — poceni
proda Tribuč, Tržaska c.
42, telefon 26-05. (1)

Mizni štedilnik
boljše vrste, deloma še
nov, trpežno izdelan, na-
prodaj. Drnovšek, Kneza
Kocija 4, Šiška. (1)

Starinski pas
(srebrn) za narodno nošo
naprodaj. Poizve se pri
hianiku, Zrinjskega c. 7,
podpriti. (1)

Bodečo žico
za ograje in cement, vin-
ske in sadne stekalnice
proda Kristan Franc —
Tyrseva 54. (1)

Telefonska centrala
prav dobro ohranjena, za
4 zunanje linije in 20
aparatur tipa Standard,
ugodno naprodaj. Remec-
Co., Duplica-Kamnik.

Na prodaj
sta dve veliki težki bla-
gajni: originalni Tanco-
vis, 1.77, šir. 1.20, gl. 0.54
in Wertheim vis. 1.97, šir.
1.20, gl. 0.78. Poizvedbe
v pisarni dr. Pegana.

Nova auba
naprodaj. Črnuče št. 76.

Svetinice Kristusa Kralja
kipi iz spominki pri An-
ton Škof, nasproti sko-
fije. (1)

Slive
za žganjekuho, vsako ko-
ličino prodaja po povolj-
ni ceni Mijo Babič, Rajše.

Apno
prima, belo, komadno, so-
lo mastno, z drvi žgano,
prodaja stalno na vagone
Apnenica Dobropolje. (1)

Staro strešno opeko
več tisoč kosov, in elek-
trično vodno črpalko —
prodam. — Podbevšek,
D. M. Polje. (1)

Tri kočije
dobro ohranjene, in več
novih zapravljivčkov —
prodam. Pirnat Franc,
Jarše 9, Domžale. (1)

Svinjaki
hrastovi, dobro ohranje-
ni, kriti z opeko, ugodno
naprodaj. Pogačar, Šiška,
Vodnikova 166. (1)

Mlekarna
dobro vpeljana, se zaradi
preselitve prodaj. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 11797. (1)

Vitelj (gepelj)
in mlatilnico, kompletno,
malo obrabljeno, prodam
pod polovično vrednostjo.
M. Hrga, Bratoncele, p.
Velika Nedelja. (1)

Prodaj
2 šivalna stroja Singer,
1 levoročni čevljarski,
1 ženski z okroglim čol-
niškom, Jakovec, Stude-
nec 26, D. M. v Polju. (1)

Slamorenico
rabljeno, prodam. Mirje
št. 2, Istotam prodam ne-
kaj preprostega, rablje-
nega pisarniškega inven-
tarja in kopalno banjo.

Zeleni kamen
Gradbeniki, arhitekti, iz-
delovatelji sadnih mlinov
naročite kamene in
valjčke pri Ribizel,
Šmartno ob Paki. (1)

Sveže hruške
in jabolka Ia, slive, po
2.75—3 din kg, zaboji 45
kg, franko voznina raz-
pošilja G. Drechsler —
Tuzla.

Gramofonske plošče
v veliki izbiri, radioaparati
— najugodnejše dobite pri
»Tehnik« Banja, Ljubljana,
Miklošičeva cesta 20. (1)

Žaganje za peči
in stružence iz trdega le-
sa, visoke kurilne vred-
nosti, dobavlja, dokler
traja zaloga: Remec Co.,
tovarna stolov, Duplica-
Kamnik. (1)

Za strniščno setev
priporočajo črno in sivo
ajdo, koruzo za zeleno
krmo, grahoro, rdečo de-
teljo in repo, vse naj-
boljše kakovosti — tvrdka

Fran Pogačnik
d. z o. z.
v Ljubljani, Dunajska c.
št. 33 (Javna skladišča)

Srečke so došpele

Glavno zaključno žrebanje drž. razred. loterije V. razreda 38. kola se prične 12. avgusta in bo trajalo do 9. septembra. V tem razredu bo državna razredna loterija izplačala svojim igralcem **56 milijov, 946 tisoč dinarjev.**

V interesu vsakega naročnika je, da srečke pravočasno obnovi. Na razpolago je še tudi velika izbira srečk za nove naročnike. Ne zamudite prilike — nabavite si srečke čimpreje. Tudi Vas čaka sreča. V najsrečnejšem slučaju lahko zadenete na eno srečko **3.000.000*- din.** Srečke bodo novim naročnikom naprodaj ves čas med žrebanjem, dokler bo trajala zaloga.

CENA srečk v V. razredu:
1/1 1000*- din 1/2 500*- din 1/4 250*- din

Priporoča se Vam glavna kolektura drž. razredne loterije
„VRELEC SREČE“ Alojzij Planinšek
Ljubljana, Beethovnova 14, tel. 35-10

ŽAGE

original Domicus
Remscheid
izberete najceneje pri
»Jeklo« - Stari trg

Mizarsko stiskalnico
skoraj novo (turnir po-
ke), prodam za zmerno
ceno. Delakorda Martin,
Petrovče. (1)

Poročne prstane
ure, verižice, uhane kakor
tudi očala, kupite zelo
ugodno pri Josipu Janiku,
urarju v Kamniku, Šutna,
nasproti farne cerkve. —
Podružnica v Mariboru,
Jurčičeva 8. (1)

Poceni naprodaj
več Singerjevih, Pfaff-
ovih in raznih drugih,
popolnoma novih šival-
nih strojev, partija
prvovrstnih ženskih in
moških koles, večje šte-
vilo modernih sportnih in
globokih otroških vo-
zičkov (stare vzamemo
v račun) ter še mnogo
vsakovrstnih drugih pred-
metov samo pri »Promet«
v Ljubljani nasproti kri-
žanske cerkve. (1)

Orožje
za lov, šport in obrambo,
lovsko-sportne potrebšči-
ne in razne novosti nudi
Oružarna Pastuović, Za-
greb, Jurčičeva 1. Kata-
log (80 strani, 350 slik)
pošilja priporočeno vsa-
kemu, kdor pošlje 6 din.)

MALINOVEC
pristen, naraven, s čistim
sladkorjem vkuhan — se
dobi na malo in veliko v
lekarni dr. G. PICCOLI -
Ljubljana, nasproti »Nebo-
tičnika«.

VINA
Za težko delo je močno
vino! Dobite ga najlažje v
Centralni vinarni
v Ljubljani
TELEFON ŠTEV. 25-73

Podružnica „SLOVENCA“
je na Miklošičevi cesti št. 5

Vzajemna posojilnica

v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7
poleg hotela Union
nudi za vse vloge popolno varnost in obrestuje nove
vloge po 4% do 5% po dogovoru.
Nove vloge vsak čas razpoložljive.
Poslužite se varčevalnega krožka! Zahtevajte prospekt!
Posojilnica daje kratkoročna posojila.

Zahvala

Ob težki, bridki in nenadomestljivi izgubi, ko so omahnile njene vedno božajoče materske roke, ko nas je zapustila in dotrpela svoj težak življenjski boj naša dobra, nad vse ljubljena in skrbna

zlata mamica

ko smo ob neizprosni usodi, ki nas je zadela, ostali sami, brez nje — izrekamo vsem onim številnim prijateljem in znancem, ki so počastili spomin naše drage in nepozabne mamice in jo v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku — našo najiskrenejšo zahvalo. Prav posebno pa se zahvaljujemo vsem, ki so nam ob težkih dneh izkazali izraze iskrenega sožalja.

Ježica, dne 22. julija 1939.

Rodbina Ahlinova

Zahvala.

Vsem, ki so ob tragični smrti mojega sina

Mihaela Novaka

ki se je v soboto popoldne, dne 15. julija, ponesrečil v Mariboru z brez-
motornim letalom, izkazali njemu poslednjo čast, se najlepše zahvalju-
jem. Posebno hvalo sem dolžna vojaški oblasti, ki mi je v vsakem oziru
pomagala, zlasti poveljniku mesta Maribora generalu Cedi Stanovljicu,
ki se je osebno udeležil pogreba. Enaka hvala tudi šefu mariborske
polije Stanku Kosu, Nikolaj ne bom pozabila mariborskega Aerokluba,
ki je z mnogimi gmoštnimi žrtvami organiziral pogreb in se ga polno-
številno z občasnimi odborom na čelu udeležil. Tudi mi je pri prevozu
domov zelo pomagal in poslal dva zastopnika v Višnjo goro, kjer sta
se s toplimi besedami poslovala od pokojnika. Hvala tudi njegovim sta-
novskim tovarišem, ki so se veliko žrtvovali te dni. Dalje se zahva-
ljujem častiti duhovščini, ki ga je spremlila na zadnji poti, številnim
govornikom in darovalcem cvetja. Končno vsem, ki so mi kakorkoli po-
mogli v teh žalostnih dneh.

Višnja gora, dne 19. julija 1939.

Marija Novak, mati.

Franc Udir

posestnik in mlinar v Kamni gorci

V prerani grob ga bomo položili v nedeljo, 23. julija 1939,
ob 6 popoldne na domače farno pokopališče.
Prosimo molitve za pokoj njegove duše.

Kamna gorica, 22. julija 1939

Žalujoča žena, hčerka, mati, bratje in sestre

Naznanjam v imenu vseh sorodnikov
prežalostno vest, da nam je umrla naša
dobra teta, v častitljivi starosti 91 let
gospa

Ana Sila

posestnica

Pogreb rajneke bo v ponedeljek, dne
24. julija ob 9. uri dopoldne iz hiše
žalosti Trzin št. 120.
Trzin, 22. julija 1939.

Globoko žalujoča Ivana Zamljen

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo
žalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oče, stari oče
in svak, gospod

Jakob Vrščaj

posestnik in gostilničar, predsednik JRZ, odbornik okrajnega
cestnega odbora, občinski odbornik itd.

v soboto, dne 22. julija 1939 ob 6 zjutraj po kratki in mučni
bolezni previden s tolažili svetle vere, v 50. letu starosti, iz-
dihnil svojo blago dušo. Pogreb blagopokojnika bo v nedeljo,
23. julija ob 5 pop. iz hiše žalosti na pokopališče na Otovu.

Črnomelj-Otovec, dne 22. julija 1939.

Ana Vrščaj roj. Plut, soproga: Dorče, Žan,
Stanko, Vinko, Tone, Martin, Anica, Marija
— in ostalo sorodstvo.

Vsak čitatelj našega lista dobi v spomin na kongresne dneve

barometer zastonj!

krasno izdelan, velik 13 krat 16 cm, zanesljiv, radi opustitve obrata, pošlje proti povračilu stroškov Din 5— v znakah. — **Barometer. Ljubljana I.**, poštni predal 18.

Filmska aparatura

nemi, čisto uporabljiva, kompletna z dialukso, objektivom, 9 navadnih vreten za namotanje filmov, z železnim zabojem za vretena in vravnalce na živo srebro z dvema cevka

na prodaj

Vprašati: Zagreb, Mihanovičeva ulica 3/III, soba 409, od 9.—13. ure.

**Gnojilne črpalke
brzoparilniki
štedilniki**

GAMA

novi modeli, višek dovršenosti, odlični v rabi, 10-letna garancija, najnižje cene, izdeluje **Podržaj Ciril, Ig 147 pri Ljubljani**

Pedikiranje

odstranjevanje kurjih oces brez krvavenja in bolečin, zdravljenje nohtov in masažo nog bo odlej dalje v kopališču hotela »Slova« v novem lokalu izvrševal g. Dekanič, odlični strokovnjak, za 9 din.

NAJPODPOLNEJŠE HARMONIKE SVETA

HOHNER

GENERALNO ZASTOPSTVO

SCHNEIDER

ZAGREB, NIKOLIČEVA 10

ZAHTEVAJTE BREZPLAČNI CENIK

Halo v nedeljo vsi v Tupaliče!

Vljudno naznanjam, da bom otvoril v nedeljo, dne 23. jul. t. l. v Tupaličah pri Predvoru **gostilno - pension**

Potrudil se bom, da bom točil dobro izbrana Dolenjska in Štajerska vina. Topla in mrzla jedila vsaki čas na razpolago. Zveza z avtobusi in vlaki na vse strani vedno na razpolago.

Za obilen obisk se priporoča **Felix Robnik**

KOLESA

kupite dobro in poceni tudi na obroke pri

H. SUTTNER

Brezobvezen ogled!

Ljubljana

Aleksandrova 6.

»ZVON«

**Livarska komanditna družba
št. Vid nad Ljubljano**

Obveščamo prečastito duhovščino, slavna cerkvena in občinska predstojništva in ostale interesente, da bo od sedaj naprej na željo vlivala tudi bronaste zvonove originalne oblike in težnega sistema bivše Ljubljanske zvonarne (prej Samasa)

Razpis

Občina Loče, okraj slovenjekonjski, razpisuje pragmatično mesto

pisarniškega pomočnika

Prošnje je vložiti na občino v teku 15 dni in jih opremiti z dokazi, da prošilec izpolnjuje pogoje po čl. 7 in 8 uredbe o obč. uslužbencih. Prošilec mora biti organist in naj ima po možnosti nekaj razredov srednje šole ali občinske prakse. Plača po dogovoru.

Občina Loče, dne 20. julija 1939.

IZOLACIJE

proti vlagi in vročini, ploščice za oblaganje sten, mavec, šamot in ves ostali

gradbeni material

dobite pri

MATERIAL

LJUBLJANA, Tyrševa c. 36 a

Telef. 27-16

Brzjavlj: Material

Na morje!

35 59 12 15 19 25 59 29 59 99 69 129 99

45301-2204 Za poletje najcenejši in najudobnejši otroški čevlji iz finega usnja z gumijastim podplatom. Otroški Din 12.— in 15.—, ženski Din 19.—, moški Din 25.—

4581-1965 Otroški čevlji iz močnega angleškega platna bele barve s gumijastim podplatom.

40891-7063 Platnena sandala za otroke iz močnega platna s prožnim podplatom in zaponko.

45307-4840 Udobni športni čevlji, ki so zelo primerni tudi za poljedelce pri delu na polju.

9337-2203 Gospodu dobro pristojajo ti novi obliki ti fini čevlji iz bele ali sivega platna.

2967-44800 Lahke moške usnjene sandale z usnjnim podplatom. Luknjice na prednjem delu dajejo nogi dovolj zraka

8327-24683 Eleganti čevlji gospodom za poletje! Iz sivega ali drap semisa ali iz usnja, okrašeni z luknjicami, z usnjnim podplatom.

47405-1102 Čevlji za kopanje izdelani iz posebnega platna s prožnim gumijastim podplatom. Na vročem in ostrim pesku neobhodno potrebni.

45615-1166 Lahki ženski kopalni čevlji iz platna s gumijastimi podplati. Potrebni so za kopanje vsaki dami.

25425-8405 Udobni čevlji iz močnega angleškega platna s gumijastim podplatom in peto.

3995-5153 Predvsem udobnost! Lahki in udobni čevlji iz finega usnja moderno izrezani. Za sončne dneve.

9039-24674 Moški lahki nizki čevlji s okvirnim izdelani iz finega usnja, ali iz semisa, okrašeni z luknjicami, z usnjnim podplatom.

9037-0642 Moderni poletni čevlji za gospode. Izdelani so iz finega lanenega platna, kombinirani z usnjem, in usnjnimi podplati.

Kopače kape (čepce) Din 12.—

Havaška Din 4.—

Plavači remen Din 15.—

Platnena žoga Din 9.—

3985-15176 Okusno izrezani čevlji iz finega belega usnja z usnjnimi podplati in nizko peto. Izdelani za tople poletne dneve.

6095-0010 Noge si boste najbolj odpočili v teh lahkih čevljih iz finega angleškega platna v kombinaciji bele in rdeče barve.

60995-5538 Na morju se boste najbolj odpočili v teh lahkih pisanih čevljih iz najfinjšega platna.

04695-1135 Ti čevlji vam bodo služili kakor trčje pari drugih. Izdelani so iz finega diftina s prožnim podplati. K čevljem dobite tri okrasne jezike.

3985-95154 Dovršeno lepi čevlji za poletje iz finega usnja v modro-beli kombinaciji z usnjnim podplatom in peto.

035-14114 Najnovejši model iz Mekške! Ženske sandale iz finega usnja pletene v belo-modri ali belo-rdeči kombinaciji. Za poletje ni bolj praktičnih čevljev.

Bata

Ko boste v Ljubljani izkoristite ugodno priliko in nabavite za Vašo družino blago za obleke in perilo v znani manufakturni veletrgovini

R. MIKLAUC »PRI ŠKOFU«, LJUBLJANA

Lingarjeva ulica — Pred Školijo

Tvrška obhaja letos 70 letnico obstoja, zato posebne ugodnosti.

Inserirajte v „Slovencu“!

Razpis

Pokojninski zavod za namščence v Ljubljani razpisuje oddajo

električne instalacije

za novogradnjo v Celju ob Krekovi cesti.

Razpisni podatki so na razpolago pri uradu v Ljubljani od 24. julija dalje proti plačilu Din 100.—.

Ponudbe, opremljene v smislu razpisa, je vložiti pri podpisnem uradu do 31. julija 1939.

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani.

POHIŠTVO!

E. ZELENKA

tovarna pohištva, tapetništvo in vse stanovanjske opreme **MARIBOR, Ulica 10. okt. 5**

JAKO UGODNA PRILIKA!

Dobro kolo po reklamni ceni

Viktor BOHINEC, Ljubljana, Tyrševa 12 (dvorišče)